

Úřední věstník

Evropské unie

C 297

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 52
5. prosince 2009

Oznámení č.	Obsah	Strana
-------------	-------	--------

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr

2009/C 297/01	Informativní sdělení O zahajování řízení o předběžné otázce vnitrostátními soudy	1
2009/C 297/02	Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie Úř. věst. C 282, 21.11.2009	6

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2009/C 297/03	Věc C-35/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Baden-Württemberg — Německo) — Grundstücksgemeinschaft Busley a Cibrian Fernandez v. Finanzamt Stuttgart-Körperschaften („Volný pohyb kapitálu — Nemovitosti — Daň z příjmu — Odpočitatelnost ztrát z pronájmu ze zdanitelného příjmu osoby povinné k dani — Uplatnění degresivního odpisování z pořizovacích a stavebních nákladů — Příznivější daňový režim vyhrazený pouze nemovitostem nacházejícím se v tuzemsku“).....	7
---------------	--	---

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

2009/C 297/04	Věc C-101/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 15. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Lucembursko) — Audioux SA, BIP Investment Partners SA, Jean-Paul Felten, Joseph Weyland, Luxiprivilege SA, Foyer SA, Investas ASBL, Claudie Stein-Lambert, Christiane Worre-Lambert, Baron Antoine De Schorlemer, Jacques Funck, Jean Petitdidier v. Groupe Bruxelles Lambert SA (GBL), RTL Group, Juan Abello Gallo, Didier Bellens, André Desmarais, Gérald Frère, Jocelyn Lefebvre, Onno Ruding, Gilles Samyn, Martin Taylor, Bertelsmann AG, Siegfried Luther, Thomas Middelhoff, Ewald Wagenbach, Rolf Schmidt-Holz, Erich Schumann, WAZ Finanzierungs-GmbH, Westdeutsche Allgemeine Zeitungsverlagsgesellschaft E. Brost & J. Funke GmbH & Co (WAZ) („Směrnice 77/91/EHS, 79/279/EHS a 2004/25/ES — Obecná zásada ochrany menšinových akcionářů zakotvená v právu Společenství — Neexistence — Právo společností — Ovládnutí — Povinná nabídka — Doporučení 77/534/EHS — Kodex chování“) 7	7
2009/C 297/05	Věc C-116/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie van België — Belgie) — C. Meerts v. Proost NV („Směrnice 96/34/ES — Rámcová dohoda o rodičovské dovolené uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Výklad ustanovení 2 bodů 6 a 7 — Rodičovská dovolená na část pracovní doby — Propuštění zaměstnance před koncem období rodičovské dovolené bez dodržení zákonné výpovědní doby — Výpočet odstupného“) 8	8
2009/C 297/06	Věc C-138/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 15. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Ítéltábla — Maďarská republika) — Hochtief AG, Linde-Kca-Dresden GmbH v. Közbeszerzési Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság („Postupy při zadávání veřejných zakázek na stavební práce — Postupy zahájené po vstupu směrnice 2004/18/ES v platnost a před uplynutím lhůty pro její provedení — Vyjednávací řízení se zveřejněním vyhlášení zakázky — Povinnost vyzvat minimální počet vhodných zájemců — Povinnost zajistit skutečnou hospodářskou soutěž“) 9	9
2009/C 297/07	Věc C-196/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Itálie) — Acoset SpA v. Conferenza Sindaci e Presidenza Prov. Reg. ATO Idrico Ragusa, Comune di Comiso (RG), Comune di Modica (RG), Provincia Regionale di Ragusa, Comune di Acate (RG), Comune di Chiaramonte Gulfi (RG), Comune di Giarratana (RG), Comune di Ispica (RG), Comune di Monterosso Almo (RG), Comune di Pozzallo (RG), Comune di Ragusa, Comune di Vittoria (RG), Comune di Santa Croce Camerina (RG), Comune di Scicli (RG) („Články 43 ES, 49 ES a 86 ES — Zadávání veřejných zakázek — Zadání vodohospodářských služeb společnosti se smíšeným kapitálem — Veřejné a otevřené řízení — Určení soukromého partnera pověřeného provozováním služeb — Zadání bez uplatnění pravidel pro zadávání veřejných zakázek“) 9	9
2009/C 297/08	Věc C-232/08: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 15. října 2009 — Komise Evropských společenství v. Nizozemské království („Nesplnění povinností státem — Nařízení (ES) č. 850/1998 — Článek 29 odst. 2 — Omezení platná pro rybolov platí se velkého — Maximální výkon motoru rybářských plavidel — Nařízení (EHS) č. 2847/93 — Článek 2 odst. 1 — Nařízení (ES) č. 2371/2002 — Článek 23 — Provádění kontroly a uplatňování pravidel“) 10	10
2009/C 297/09	Věc C-242/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Swiss Re Germany Holding GmbH v. Finanzamt München für Körperschaften („Šestá směrnice o DPH — Článek 9 odst. 2 písm. e) pátá odrážka a čl. 13 část B písm. a), c) a d) body 2 a 3 — Pojem „pojišťovací a zajišťovací operace“ — Úplatné postoupení souboru smluv o životním zajištění osobě usazené ve třetím státě — Určení místa tohoto postoupení — Osvobození“) 10	10

2009/C 297/10	Věc C-255/08: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. října 2009 — Komise Evropských společenství v. Nizozemské království („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 85/337/EHS — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Stanovení prahových hodnot — Rozsah záměru — Neúplné provedení“) 11	11
2009/C 297/11	Spojené věci C-261/08 a C-348/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Murcia-Španělsko) — María Julia Zurita García (C-261/08), Aurelio Choque Cabrera (C-348/08) v. Delegado del Gobierno en la Región de Murcia („Víza, azyl a přistěhovalectví — Opatření týkající se překračování vnějších hranic — Článek 62 bod 1 a čl. 62 bod 2 písm. a) ES — Úmluva k provedení Schengenské dohody — Články 6b a 23 — Nařízení (ES) č. 562/2006 — Články 5, 11 a 13 — Domněnka týkající se délky pobytu — Státní příslušníci třetí země, kteří se nacházejí na území členského státu neoprávněně — Vnitrostátní právní úprava, která umožňuje podle okolností buď uložit pokutu, nebo nařídít vyhoštění“) 12	12
2009/C 297/12	Věc C-263/08: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen — Švédsko) — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsforening v. Stockholms kommun genom dess marknämnd („Směrnice 85/337/EHS — Účast veřejnosti na rozhodování v oblasti životního prostředí — Právo podat opravný prostředek proti povolení záměrů, které mohou mít významný vliv na životní prostředí“) 12	12
2009/C 297/13	Věc C-275/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 15. října 2009 — Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 93/36/EHS — Veřejné zakázky na dodávky — Dodání softwarové aplikace pro správu registrace motorových vozidel — Vyjednávací řízení bez předchozího zveřejnění vyhlášení zakázky“) 13	13
2009/C 297/14	Věc C-301/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Lucembursko) — Irène Bogiatzi, provdaná Ventouras v. Deutscher Luftpool, Société Luxair, société luxembourgeoise de navigation aérienne SA, Evropská společenství, Lucemburské velkovévodství, Foyer Assurances SA („Dopravní politika — Nařízení (ES) č. 2027/97 — Varšavská úmluva — Odpovědnost leteckého dopravce v případě nehod — Lhůta pro podání žaloby na náhradu utrpěné újmy“) 13	13
2009/C 297/15	Věc C-324/08: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Makro Zelfbedieningsgroothandel C.V., Metro Cash & Carry B.V., Remo Zaandam B.V. v. Diesel S.P.A. („Směrnice 89/104/EHS — Právo upravující ochranné známky — Vyčerpání práv majitele ochranné známky — Uvedení zboží na trh v Evropském hospodářském prostoru třetí osobou — Konkludentní souhlas — Podmínky“) 14	14
2009/C 297/16	Věc C-425/08: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Belgie) — Enviro Tech (Europe) Ltd v. Belgický stát („Životní prostředí a ochrana spotřebitelů — Klasifikace, balení a označování n-propylbromidu jakožto nebezpečné látky — Směrnice 2004/73/ES — Směrnice 67/548/EHS — Povinnost provedení“) 14	14
2009/C 297/17	Věc C-438/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. října 2009 — Komise Evropských společenství v. Portugalská republika („Nesplnění povinnosti státem — Svoboda usazování — Směrnice 96/96/ES — Vnitrostátní právní úprava — Omezující podmínky pro přístup k činnosti technické kontroly motorových vozidel — Článek 45 ES — Činnosti spjaté s výkonem veřejné moci — Bezpečnost silničního provozu — Proporcionalita“) 15	15

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 297/18	Věc C-449/08: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 22. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nizozemsko) — G. Elbertsen v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit („Společná zemědělská politika — Integrovaný systém správy a kontroly týkající se určitých režimů podpory — Nařízení (ES) č. 1782/2003 — Režim jednotné platby — Stanovení referenční částky — Zemědělci, kteří se nacházejí ve zvláštní situaci — Vnitrostátní rezerva“) 15	15
2009/C 297/19	Věc C-30/09: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. října 2009 — Komise Evropských společenství v. Portugalská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 96/82/ES — Článek 11 — Vnější havarijní plány“) 16	16
2009/C 297/20	Věc C-181/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofiyski gradski sad (Bulharsko) dne 19. května 2009 — Canon Kabushiki Kaisha v. IPN Bulgaria OOD 16	16
2009/C 297/21	Věc C-328/09: Žaloba podaná dne 14. srpna 2009 — Komise Evropských společenství v. Estonská republika 17	17
2009/C 297/22	Věc C-358/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. září 2009 DSV Road NV proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) vydanému dne 8. července 2009 ve věci T-219/07, DSV Road NV v. Komise Evropských společenství 17	17
2009/C 297/23	Věc C-360/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Bonn (Německo) dne 9. září 2009 — Pfeiderer AG v. Bundeskartellamt 18	18
2009/C 297/24	Věc C-367/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Antwerpen (Belgie) dne 8. září 2009 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau v. SGS Belgium NV, Firme Derwa NV a Centraal Beheer Achmea NV 18	18
2009/C 297/25	Věc C-375/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Najwyższy (Polská republika) dne 23. září 2009 — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów v. Tele2 Polska sp. z o.o., nyní Netia S.A. 19	19
2009/C 297/26	Věc C-382/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāta (Lotyšská republika) dne 28. září 2009 — SIA Stils Met v. Valsts ieņēmumu dienests 19	19

Soud prvního stupně

2009/C 297/27	Věc T-339/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 28. října 2009 — Juwel Aquarium v. OHIM — Potschak (Panorama) („Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství Panorama — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) a čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) a čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009]“) 20	20
---------------	--	----

2009/C 297/28	Věc T-80/08: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 28. října 2009 — CureVac v. OHIM — Qiagen (RNAiFect) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství RNAiFect — Starší slovní ochranná známka Společenství RNaive — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“)	20
2009/C 297/29	Věc T-137/08: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 28. října 2009 — BCS v. OHIM — Deere (Kombinace zelené a žluté barvy) („Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Ochranná známka Společenství sestávající z kombinace zelené a žluté barvy — Absolutní důvod pro zamítnutí — Rozlišovací způsobilost získaná užíváním — Článek 7 odst. 3 a čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 7 odst. 3 a čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009) — Relativní důvod pro zamítnutí — Starší národní nezapsaná ochranná známka sestávající z kombinace zelené a žluté barvy — Článek 8 odst. 4 a čl. 52 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 4 a čl. 53 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009) — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 73 nařízení č. 40/94 (nyní článek 75 nařízení č. 207/2009)“)	21
2009/C 297/30	Věc T-307/08: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 20. října 2009 — Aldi Einkauf v. OHIM — Goya Importaciones y Distribuciones (4 OUT Living) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství 4 OUT Living — Starší národní obrazová ochranná známka Living & Co — Relativní důvod k zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“)	21
2009/C 297/31	Věc T-120/09: Žaloba podaná dne 27. března 2009 — Phoenix-Reisen a DRV v. Komise	21
2009/C 297/32	Věc T-369/09: Žaloba podaná dne 22. září 2009 — Sociedade Quinta do Portal v. OHIM — Vallegre — Vinhos do Porto (PORTO ALEGRE)	22
2009/C 297/33	Věc T-381/09: Žaloba podaná dne 25. září 2009 — RWE Transgas v. Komise	22
2009/C 297/34	Věc T-382/09: Žaloba podaná dne 30. září 2009 — ERGO Versicherungsgruppe v. OHIM — DeguDent (ERGO)	23
2009/C 297/35	Věc T-384/09: Žaloba podaná dne 1. října 2009 — SKW Stahl-Metallurgie Holding a SKW Stahl-Metallurgie v. Komise	23
2009/C 297/36	Věc T-391/09: Žaloba podaná dne 5. října 2009 — Evonik Degussa a AlzChem Hart v. Komise	24
2009/C 297/37	Věc T-392/09: Žaloba podaná dne 2. října 2009 — 1. garantovaná v. Komise	25
2009/C 297/38	Věc T-393/09: Žaloba podaná dne 2. října 2009 — NEC Dispal Solutions Europe GmbH v. OHIM — Nokia (Na ViKey)	26
2009/C 297/39	Věc T-394/09: Žaloba podaná dne 5. října 2009 — General Bearing Corp. v. OHIM (GENERAL BEARING CORPORATION)	26
2009/C 297/40	Věc T-395/09: Žaloba podaná dne 6. října 2009 — Arques Industries v. Komise	27

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 297/41	Věc T-396/09: Žaloba podaná dne 6. října 2009 — Vereniging Milieudefensie a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht v. Komise	28
2009/C 297/42	Věc T-397/09: Žaloba podaná dne 6. října 2009 — Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg v. OHIM (obrazová ochranná známka představující erb)	29
2009/C 297/43	Věc T-400/09: Žaloba podaná dne 6. října 2009 — ECKA Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise	29
2009/C 297/44	Věc T-401/09: Žaloba podaná dne 5. října 2009 — Marcuccio v. Soudní dvůr Evropských společenství	30
2009/C 297/45	Věc T-402/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. října 2009 Luigim Marcucciem proti usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 20. července 2009 ve věci F-86/07, Marcuccio v. Komise	30
2009/C 297/46	Věc T-403/09: Žaloba podaná dne 7. října 2009 — Tecnoprocess v. delegace Evropské komise v Maroku a další	31
2009/C 297/47	Věc T-404/09: Žaloba podaná dne 9. října 2009 — Deutsche Bahn v. OHIM (Kombinace šedé a červené barvy)	31
2009/C 297/48	Věc T-405/09: Žaloba podaná dne 9. října 2009 — Deutsche Bahn v. OHIM (Kombinace šedé a červené barvy)	32
2009/C 297/49	Věc T-415/09: Žaloba podaná dne 14. října 2009 — New Yorker SHK Jeans v. OHIM — Vallis K — Vallis A (FISHBONE)	32
2009/C 297/50	Věc T-417/09: Žaloba podaná dne 16. října 2009 — Poslovni Sistem Mercator v. OHIM — Mercator Multihull (MERCATOR STUDIOS)	33
2009/C 297/51	Věc T-422/09: Žaloba podaná dne 19. října 2009 — São Paulo Alpargatas v. OHIM — Fischer (BAHIANAS LAS ORIGINALES)	33

Soud pro veřejnou službu

2009/C 297/52	Věc F-16/08: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 10. září 2009 — Behmer v. Evropský parlament („Úředníci — Postup přidělování bodů za zásluhy v Evropském parlamentu — Porušení povinnosti uvést odůvodnění — Odůvodnění uvedené v průběhu řízení“)	35
2009/C 297/53	Věc F-29/08: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 7. října 2009 — Y v. Komise („Smluvní zaměstnanci — Propuštění pro zjevnou nezpůsobilost — Nedostatečná služební výkonnost“)	35

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR

Následující text nahrazuje po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost informativní sdělení zveřejněné v Úř. věst. C 143, 11.6.2005, s. 1, a doplněk k tomuto sdělení zveřejněný v Úř. věst. C 64, 8.3.2008.

INFORMATIVNÍ SDĚLENÍ

O zahajování řízení o předběžné otázce vnitrostátními soudy

(2009/C 297/01)

I. Obecná ustanovení

1. Systém předkládání žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce je základním mechanismem práva Evropské unie, jehož cílem je poskytnout vnitrostátním soudům prostředek k zajištění jednotného výkladu a použití tohoto práva ve všech členských státech
2. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat v řízení o předběžné otázce o výkladu práva Evropské unie a o platnosti aktů přijatých orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie. Tato obecná pravomoc je mu svěřena podle čl. 19 odst. 3 písm. b) Smlouvy o Evropské unii (Úř. věst. EU 2008, C 115, s. 13, dále jen „SEU“) a článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. EU 2008, C 115, s. 47, dále jen „SFEU“).
3. Podle čl. 256 odst. 3 SFEU je Tribunál příslušný rozhodovat o předběžných otázkách podle článku 267 ve zvláštních oblastech určených statutem. Jelikož statut nebyl v tomto ohledu upraven, je Soudní dvůr i nadále jediný příslušný rozhodovat v řízení o předběžné otázce.
4. I když článek 267 SFEU svěřuje Soudnímu dvoru obecnou pravomoc, stanoví různá ustanovení výjimky nebo omezení této pravomoci. Jedná se zejména o články 275 SFEU a 276 SFEU, jakož i o článek 10 Protokolu (č. 36) k Lisabonské smlouvě o přechodných ustanoveních (Úř. věst. EU 2008, C 115, s. 322).
5. Vzhledem k tomu, že řízení o předběžné otázce spočívá na spolupráci mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy, jeví se pro zajištění účinnosti této spolupráce vhodným poskytnout vnitrostátním soudům následující informace.
6. Účelem těchto praktických informací, které nejsou jakkoli závazné, je poskytnout vnitrostátním soudům vodítka pokud jde o příhodnost podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, a případně jim pomoci ve formulaci a úpravě otázek předkládaných Soudnímu dvoru.

K úloze Soudního dvora v rámci řízení o předběžné otázce

7. V rámci řízení o předběžné otázce je úlohou Soudního dvora poskytovat výklad práva Unie nebo rozhodovat o jeho platnosti, a nikoliv uplatňovat toto právo na skutkový stav, o který se jedná v původním řízení, což je úlohou vnitrostátního soudu. Soudnímu dvoru nepřísluší ani rozhodovat o skutkových otázkách vznesených v rámci sporu v původním řízení, ani rozhodovat pokud jde o rozdílné názory na výklad nebo použití norem vnitrostátního práva

8. Soudní dvůr rozhoduje o výkladu nebo platnosti práva Unie, přičemž je veden snahou poskytnout odpověď užitečnou pro řešení sporu, avšak je věci předkládajícího soudu, aby z této odpovědi vyvodil důsledky, a to případně tím způsobem, že nepoužije dotčenou vnitrostátní právní normu.

K rozhodnutí podat Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Autor otázky

9. V rámci článku 267 SFEU může v zásadě každý soud členského státu, má-li vydat rozhodnutí v rámci řízení, jehož výsledkem má být přijetí rozhodnutí soudní povahy, položit Soudnímu dvoru předběžnou otázku⁽¹⁾ Postavení orgánu jako soudního orgánu je vykládáno Soudním dvorem jako autonomní pojem práva Unie.

10. Je pouze věci vnitrostátního soudu, zda požádá Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce, ať již to účastníci původního řízení navrhovali, či nikoliv.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu

11. Každý dotčený soud má **pravomoc** položit Soudnímu dvoru otázku týkající se výkladu pravidla práva Unie, pokud ji považuje za nezbytnou k vyřešení sporu, který je mu předložen.

12. Naproti tomu soud, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, je v **zásadě povinen** předložit Soudnímu dvoru takovouto otázku, ledaže již v dané oblasti existuje judikatura (a případný nový rámec nevyvolává skutečné pochybnosti ohledně možnosti použití této judikatury) nebo je správný způsob výkladu dotčeného pravidla zcela zřejmý.

13. Soud, jehož rozhodnutí může být napadeno opravnými prostředky, proto může, zejména pokud má věc za dostatečně objasněnou na základě judikatury Soudního dvora, rozhodnout sám o správném výkladu práva Unie a o jeho použití na jím učiněná skutková zjištění. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se však může ve vhodné fázi řízení ukázat jako zvláště užitečná, pokud se jedná o novou otázku výkladu mající obecný význam pro jednotné použití práva Unie ve všech členských státech nebo pokud se stávající judikatura nezdá být použitelná na nový skutkový rámec.

14. Vnitrostátnímu soudu přísluší vysvětlit, v čem je požadovaný výklad nezbytný k vynesení jeho rozsudku.

⁽¹⁾ V souladu s čl. 10 odst. 1 až 3 Protokolu č. 36 však pravomoci Soudního dvora v případě aktů, které byly přijaty před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost (Úř. věst. 2007, C 306, s. 1) podle Hlavy VI Smlouvy o EU v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech a které nebyly od té doby pozměněny, zůstávají stejné po dobu nejvýše pěti let ode dne vstupu Lisabonské smlouvy v platnost (1. prosince 2009). Během této doby tudíž mohou být takové akty pouze předmětem žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce soudů těch členských států, které uznaly pravomoc Soudního dvora, přičemž každý stát určuje, zda mohou Soudní dvůr požádat o rozhodnutí o předběžné otázce veškeré jeho soudy, nebo zda je tato možnost vyhrazena soudům, které rozhodují v posledním stupni.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se posouzení platnosti

15. I když vnitrostátní soudy mají možnost odmítnout žalobní důvody týkající se neplatnosti, které jsou před nimi uplatňovány, možnost prohlásit akt orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie za neplatný spadá do výlučné pravomoci Soudního dvora.

16. Každý vnitrostátní soud tak **musí** položit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, pokud má pochybnosti o platnosti takového aktu, s uvedením důvodů, pro které se domnívá, že by uvedený akt mohl být stížen neplatností.

17. Nicméně, má-li vnitrostátní soud vážné pochybnosti o platnosti aktu orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie, na kterém je založen vnitrostátní akt, může výjimečně dočasně pozastavit provádění posledně uvedeného aktu nebo ve vztahu k němu přijmout jakékoli jiné předběžné opatření. Je pak povinen položit otázku týkající se platnosti Soudnímu dvoru a uvést důvody, proč má za to, že uvedený akt není platný.

K okamžiku podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

18. Vnitrostátní soud může zaslat Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, jakmile zjistí, že rozhodnutí o otázce nebo otázkách výkladu nebo platnosti je nezbytné k tomu, aby mohl vydat svůj rozsudek; právě vnitrostátní soud může nejlépe posoudit, v jaké fázi řízení je takovouto žádost třeba podat.

19. Je nicméně žádoucí, aby rozhodnutí předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce bylo přijato ve fázi řízení, kdy je předkládající soud schopen vymezit skutkový a právní rámec problému, aby tak Soudní dvůr měl k dispozici veškeré poznatky nezbytné případně k ověření, že je právo Unie na spor v původním řízení použitelné. Může se rovněž ukázat v zájmu řádného výkonu spravedlnosti, aby byla předběžná otázka položena po kontradiktorním projednání věci.

K formě žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

20. Rozhodnutí, kterým vnitrostátní soud pokládá předběžnou otázku Soudnímu dvoru, může být přijato v jakékoli formě, kterou vnitrostátní právo připouští pro případ předběžných otázek v řízení. Je však třeba mít na mysli, že právě tento dokument je základem pro řízení, které proběhne před Soudním dvorem, a že Soudní dvůr musí mít k dispozici poznatky, které mu umožní poskytnout vnitrostátnímu soudu užitečnou odpověď. Mimoto je zúčastněným, kteří jsou oprávněni předložit Soudnímu dvoru vyjádření – zejména členským státům a orgánům – oznamována právě jen žádost o rozhodnutí o předběžné otázce a pouze tato žádost je rovněž překládána.

21. Nutnost překládat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce vyžaduje, aby byla sepsána jednoduše, jasně a přesně, bez nadbytečných skutečností.

22. Délka nepřesahující deset stran je často dostatečná k vyložení rámce žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vhodným způsobem. Přestože musí předkládací rozhodnutí zůstat stručné, musí být zároveň dostatečně úplné a obsahovat všechny relevantní informace tak, aby bylo Soudnímu dvoru, jakož i zúčastněným, kteří jsou oprávněni předložit vyjádření, umožněno správně pochopit skutkový a právní rámec věci v původním řízení. Předkládací rozhodnutí musí zejména:

- obsahovat krátké vylíčení předmětu sporu, jakož i relevantních skutečností tak, jak byly zjištěny, nebo alespoň vysvětlit skutkové předpoklady, na kterých je předběžná otázka založena;
- uvést znění vnitrostátních předpisů, jejichž použití přichází v úvahu, a určit případně relevantní vnitrostátní judikaturu, pokud s uvedením přesného odkazu (například strany konkrétní sbírky zákonů nebo sbírky soudních rozhodnutí; případně s odkazem na internetové stránky);

- určit s co možná největší přesností ustanovení práva Unie relevantní v projednávané věci
- ozřejmit důvody, které vedly předkládající soud k tomu, aby si kladl otázky ohledně výkladu nebo platnosti určitých ustanovení práva Unie, jakož i vztah, který spatřuje mezi těmito ustanoveními a vnitrostátními právními předpisy použitelnými ve sporu v původním řízení;
- případně obsahovat shrnutí nejdůležitějších relevantních argumentů účastníků původního řízení.

Za účelem usnadnění četby předkládacího rozhodnutí a možnosti na něj odkazovat je užitečné, aby jeho jednotlivé body nebo odstavce byly očíslovány.

23. Předkládající soud konečně může, pokud má za to, že je s to tak učinit, uvést stručně své stanovisko ohledně odpovědi, která má být poskytnuta na položené předběžné otázky.

24. Samotná předběžná otázka nebo předběžné otázky musejí být obsaženy v samostatné a jasně odlišené části předkládacího rozhodnutí, obvykle na jeho začátku nebo na jeho konci. Musejí být srozumitelné, aniž by bylo nutné přihlížet k odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, které nicméně poskytuje kontext nezbytný k náležitému posouzení.

K účinkům žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na vnitrostátní řízení

25. Předložení žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce způsobuje přerušení vnitrostátního řízení do doby, než Soudní dvůr rozhodne.

26. Vnitrostátní soud je nicméně nadále příslušný k vydání předběžných opatření, zvláště v rámci žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se posouzení platnosti (viz bod 17 výše).

K nákladům řízení a právní pomoci

27. Řízení o předběžné otázce před Soudním dvorem je bezplatné a Soudní dvůr nerozhoduje o nákladech řízení účastníků původního řízení; ohledně toho přísluší rozhodnout vnitrostátnímu soudu.

28. V případě nedostatku prostředků některého z účastníků řízení a pokud to vnitrostátní předpisy umožňují, může předkládající soud poskytnout tomuto účastníku řízení právní pomoc k úhradě výdajů, zejména výdajů na zastoupení, které mu vzniknou před Soudním dvorem. Soudní dvůr může rovněž poskytnout takovouto právní pomoc v případě, že dotčenému účastníkovi řízení dosud nebyla poskytnuta právní pomoc podle vnitrostátního práva, nebo jestliže se tato pomoc nevztahuje na výdaje vynaložené před Soudním dvorem, nebo se na ně vztahuje jen částečně.

Ke komunikaci mezi vnitrostátním soudem a Soudním dvorem

29. Předkládací rozhodnutí a relevantní dokumenty (zejména případně spis ve věci, případně ve formě stejnopisu) musí vnitrostátní soud zaslat přímo Soudnímu dvoru doporučenou poštovní zásilkou (na adresu „Kancelář Soudního dvora, L-2925 Luxembourg“, tel. +352 4303-1).

30. Kancelář Soudního dvora zůstane až do okamžiku vyhlášení rozhodnutí v kontaktu s vnitrostátním soudem, kterému předává stejnopisy procesních písemností.

31. Soudní dvůr předá své rozhodnutí předkládajícímu soudu. Přitom vnitrostátní soud požádá, aby ho informoval o důsledcích, které z tohoto rozhodnutí vyvodí ve sporu v původním řízení, a aby mu případně zaslal své konečné rozhodnutí.

II. Řízení o naléhavé předběžné otázce

32. Tato část sdělení přináší praktické informace ohledně řízení o naléhavé předběžné otázce, které se použije v případě žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce týkajících se prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Toto řízení je upraveno článkem 23a Protokolu (č. 3) o statutu Soudního dvora Evropské unie (Úř. věst. EU 2008, C 115, s. 210), a článkem 104b jednacího řádu Soudního dvora. Kromě možnosti požádat o použití tohoto řízení existuje možnost požádat o provedení zrychleného řízení za podmínek stanovených v článku 23a uvedeného Protokolu a v článku 104a jednacího řádu.

K podmínkám použití řízení o naléhavé předběžné otázce

33. Řízení o naléhavé předběžné otázce lze použít pouze v oblastech spadajících do působnosti hlavy V třetí části SFEU týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

34. O provedení tohoto řízení rozhoduje Soudní dvůr. Takové rozhodnutí se v zásadě přijímá pouze na základě odůvodněné žádosti předkládajícího soudu. Výjimečně může Soudní dvůr rozhodnout o projednání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení i z úřední povinnosti, jeví-li se to jako nezbytné.

35. Řízení o naléhavé předběžné otázce zjednodušuje jednotlivé fáze řízení před Soudním dvorem, ale jeho použití s sebou nese významná omezení pro Soudní dvůr, jakož i pro účastníky řízení a další zúčastněné v řízení, zejména členské státy.

36. Proto o něj lze žádat pouze tehdy, pokud je naprosto nezbytné, aby Soudní dvůr o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce rozhodl v co nejkratší době. Aniž by bylo možné zde takové situace taxativně uvést zejména z důvodu rozmanitosti a neustálého vývoje pravidel Unie upravujících prostor svobody, bezpečnosti a práva, mohl by vnitrostátní soud uvažovat o podání žádosti o použití řízení o naléhavé předběžné otázce například v následujících situacích: v případě uvedeném v čl. 267 čtvrtém pododstavci SFEU, který se týká osoby zadržené nebo zbavené svobody, pokud je odpověď na vznesenou otázku rozhodující pro posouzení právního postavení uvedené osoby, nebo v případě sporu o rodičovskou zodpovědnost nebo o svěření dítěte do výchovy, pokud příslušnost soudu, který věc projednává na základě práva Unie, závisí na odpovědi na předběžnou otázku.

K žádosti o použití řízení o naléhavé předběžné otázce

37. Aby mohl Soudní dvůr rychle rozhodnout, zda je třeba provést řízení o naléhavé předběžné otázce, musí být v žádosti vylíčeny právní i skutkové okolnosti svědčící o naléhavosti a zejména rizika spojená s projednáním žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v běžném řízení o předběžné otázce.

38. Předkládající soud pokud možno uvede stručně svůj názor na to, jak by měly být položena předběžná otázka nebo položené předběžné otázky zodpovězeny. To usnadní zaujetí stanoviska účastníků řízení a jiných zúčastněných v řízení, jakož i přijetí rozhodnutí Soudním dvorem, a přispěje tak k rychlému průběhu řízení.

39. Žádost o použití řízení o naléhavé předběžné otázce musí být podána ve formě, která umožní kanceláři Soudního dvora okamžitě zjistit, že spis musí být předmětem zvláštního postupu. Za tímto účelem je třeba žádost podat ve formě zvláštního dokumentu odděleného od vlastního předkládacího rozhodnutí nebo v doprovodném dopise, který výslovně tuto žádost obsahuje.

40. Pokud jde o vlastní předkládací rozhodnutí, je jeho stručnost v naléhavé situaci o to důležitější, že přispívá k rychlosti řízení.

Ke komunikaci mezi Soudním dvorem, vnitrostátním soudem a účastníky řízení

41. Pro účely komunikace s vnitrostátním soudem a účastníky řízení před tímto soudem by vnitrostátní soudy, které podávají žádost o použití řízení o naléhavé předběžné otázce, měly uvádět elektronickou adresu, popřípadě číslo faxu, které bude moci Soudní dvůr používat, jakož i elektronické adresy, popřípadě čísla faxu zástupců dotčených účastníků řízení.

42. Kopie podepsaného předkládacího rozhodnutí spolu s žádostí o použití řízení o naléhavé předběžné otázce může být Soudnímu dvoru předběžně zaslána elektronickou poštou (ECJ Registry@curia.europa.eu) nebo faxem (+352 43 37 66). Projednávání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce i žádosti o použití řízení o naléhavé předběžné otázce bude moci začít okamžikem doručení této kopie. Prvopis těchto písemností však musí být kanceláři Soudního dvora předán v co nejkratší době.

(2009/C 297/02)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 282, 21.11.2009

Dřívější publikace

Úř. věst. C 267, 7.11.2009

Úř. věst. C 256, 24.10.2009

Úř. věst. C 244, 10.10.2009

Úř. věst. C 233, 26.9.2009

Úř. věst. C 220, 12.9.2009

Úř. věst. C 205, 29.8.2009

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Baden-Württemberg — Německo) — Grundstücksgemeinschaft Busley a Cibrian Fernandez v. Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

(Věc C-35/08) ⁽¹⁾

(„Volný pohyb kapitálu — Nemovitosti — Daň z příjmu — Odpočitatelnost ztrát z pronájmu ze zdanitelného příjmu osoby povinné k dani — Uplatnění degresivního odpisování z pořízovacích a stavebních nákladů — Příznivější daňový režim vyhrazený pouze nemovitostem nacházejícím se v tuzemsku“)

(2009/C 297/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Žalobci: Grundstücksgemeinschaft Busley a Cibrian Fernandez

Žalovaný: Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Baden-Württemberg — Výklad článků 18 a 56 Smlouvy o ES — Vnitrostátní právní úprava daně z příjmu omezující odpočitatelnost ztrát z pronájmu nemovitostí pouze na nemovitosti nacházející se v tuzemsku a vyhrazený pouze pro tyto nemovitosti výhodnější režim odpisování.

Výrok

Článek 56 ES brání právní úpravě členského státu daně z příjmů, která podřizuje právo fyzických osob — rezidentů s neomezenou daňovou povinností — na odpočet ztrát z pronájmu nebo pachtu nemovitosti ze

základu daně za zdaňovací období, ve kterém tyto ztráty vznikly, a na degresivní odpisování, v rámci stanovení příjmů z takové nemovitosti, podmínce, aby se tato nemovitost nacházela na území tohoto členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 92, 12.4.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 15. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Lucembursko) — Audiolux SA, BIP Investment Partners SA, Jean-Paul Felten, Joseph Weyland, Luxiprivilège SA, Foyer SA, Investas ASBL, Claudie Stein-Lambert, Christiane Worre-Lambert, Baron Antoine De Schorlemer, Jacques Funck, Jean Petitdidier v. Groupe Bruxelles Lambert SA (GBL), RTL Group, Juan Abello Gallo, Didier Bellens, André Desmarais, Gérald Frère, Jocelyn Lefebvre, Onno Ruding, Gilles Samyn, Martin Taylor, Bertelsmann AG, Siegfried Luther, Thomas Middelhoff, Ewald Wagenbach, Rolf Schmidt-Holz, Erich Schumann, WAZ Finanzierungs-GmbH, Westdeutsche Allgemeine Zeitungsverlagsgesellschaft E. Brost & J. Funke GmbH & Co (WAZ)

(Věc C-101/08) ⁽¹⁾

(„Směrnice 77/91/EHS, 79/279/EHS a 2004/25/ES — Obecná zásada ochrany menšinových akcionářů zakotvená v právu Společenství — Neexistence — Právo společností — Ovládnutí — Povinná nabídka — Doporučení 77/534/EHS — Kodex chování“)

(2009/C 297/04)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobci: Audiolux SA, BIP Investment Partners SA, Jean-Paul Felten, Joseph Weyland, Luxiprivilège SA, Foyer SA, Investas ASBL, Claudie Stein-Lambert, Christiane Worre-Lambert, Baron Antoine De Schorlemer, Jacques Funck, Jean Petitdidier

Žalovaní: Groupe Bruxelles Lambert SA (GBL), RTL Group, Juan Abello Gallo, Didier Bellens, André Desmarais, Gérard Frère, Jocelyn Lefebvre, Onno Ruding, Gilles Samyn, Martin Taylor, Bertelsmann AG, Siegfried Luther, Thomas Middelhoff, Ewald Wagenbach, Rolf Schmidt-Holz, Erich Schumann, WAZ Finanzierungs-GmbH, Westdeutsche Allgemeine Zeitungsverlagsgesellschaft E. Brost & J. Funke GmbH & Co (WAZ)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation (Lucemburské velkovévodství) — Výklad zaprvé článků 20 a 42 druhé směrnice Rady 77/91/EHS ze dne 13. prosince 1976 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností [...] při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. 1977, L 26, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 8), zadruhé doporučení Komise ze dne 25. července 1977, kterým se stanoví Evropský kodex chování v oblasti transakcí s cennými papíry (Úř. věst. L 212, s. 37) (neoficiální překlad), zatřetí směrnice Rady 79/279/EHS ze dne 5. března 1979 o koordinaci podmínek přijetí cenných papírů ke kotování na burze cenných papírů (Úř. věst. L 66, s. 21) (neoficiální překlad) a začtvrté čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí (Úř. věst. L 142, s. 12) — Existuje v právu Společenství obecná zásada rovnosti akcionářů? — V případě kladné odpovědi, jaký je rozsah věcné a časové působnosti této zásady?

Výrok

Právo Společenství neobsahuje obecnou právní zásadu, podle které jsou menšinoví akcionáři chráněni povinností většinového akcionáře, který ovládl nebo ovládá společnost, nabídnout jim odkoupení jejich akcií za stejných podmínek, jaké byly sjednány při nabytí podílu, prostřednictvím kterého většinový akcionář ovládl společnost nebo v ní zvýšil svůj vliv.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie van België — Belgie) — C. Meerts v. Proost NV

(Věc C-116/08) ⁽¹⁾

(„Směrnice 96/34/ES — Rámcová dohoda o rodičovské dovolené uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Výklad ustanovení 2 bodů 6 a 7 — Rodičovská dovolená na část pracovní doby — Propuštění zaměstnance před koncem období rodičovské dovolené bez dodržení zákonné výpovědní doby — Výpočet odstupného“)

(2009/C 297/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie van België

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: C. Meerts

Žalovaná: Proost NV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hof van Cassatie van België — Výklad ustanovení 2 bodů 4 až 7 rámcové dohody o rodičovské dovolené uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, která tvoří přílohu směrnice Rady 96/34/ES ze dne 3. června 1996 (Úř. věst. L 145, s. 4; Zvl. vyd. 05/02, s. 291) — Rodičovská dovolená na část pracovní doby — Propuštění zaměstnance před koncem období rodičovské dovolené bez závažného důvodu nebo dodržení zákonné výpovědní doby — Výpočet odstupného

Výrok

Ustanovení 2 body 6 až 7 rámcové dohody o rodičovské dovolené, uzavřené dne 14. prosince 1995, která je obsažena v příloze směrnice Rady 96/34/ES ze dne 3. června 1996 o rámcové dohodě o rodičovské dovolené uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, ve znění směrnice Rady 97/75/ES ze dne 15. prosince 1997, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby v případě, že zaměstnavatel bez závažného důvodu a dodržení výpovědní doby jednostranně ukončí pracovní smlouvu na dobu neurčitou uzavřenou s pracovníkem zaměstnaným na plný pracovní úvazek v období, kdy tento pracovník čerpá rodičovskou dovolenou na část pracovní doby, bylo odstupné, které je nutné tomuto pracovníkovi zaplatit, stanoveno na základě sníženého platu, který pobírá v okamžiku, kdy dojde k propuštění.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 116, 9.5.2008

⁽¹⁾ Úř. věst. C 128, 24.5.2008; Zvl. vyd. 02/821, s. 285.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 15. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Ítéltábla — Maďarská republika) — Hochtief AG, Linde-Kca-Dresden GmbH v. Közbesszerzésék Tanácsa Közbesszerzési Döntőbizottság

(Věc C-138/08) ⁽¹⁾

(„Postupy při zadávání veřejných zakázek na stavební práce — Postupy zahájené po vstupu směrnice 2004/18/ES v platnost a před uplynutím lhůty pro její provedení — Vyjednávací řízení se zveřejněním vyhlášení zakázky — Povinnost vyzvat minimální počet vhodných zájemců — Povinnost zajistit skutečnou hospodářskou soutěž“)

(2009/C 297/06)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Ítéltábla

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Hochtief AG, Linde-Kca-Dresden GmbH

Žalovaný: Közbesszerzésék Tanácsa Közbesszerzési Döntőbizottság

za přítomnosti: Budapest Főváros Önkormányzata

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Fővárosi Ítéltábla — Výklad čl. 22 odst. 2 a 3 směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce (Úř. věst. L 199, s. 54), jakož i čl. 44 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114) — Možnost pokračovat ve vyjednávacím řízení se zveřejněním oznámení o zakázce, jestliže počet vhodných zájemců je nižší než minimální počet stanovený v oznámení o zakázce, jakož i minimální počet stanovený za tímto účelem výše uvedenými směrnicemi

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby není použitelná na k rozhodnutí přijaté zadavatelem při zadávání veřejné zakázky na stavební práce, před uplynutím lhůty pro provedení této směrnice.
- 2) Článek 22 odst. 3 směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/52/ES ze dne 13. října 1997, musí být vykládán v tom

smyslu, že pokud je zakázka zadána ve vyjednávacím řízení a počet vhodných zájemců nedosáhne minimálního počtu stanoveného pro dotčené řízení, může zadavatel nicméně pokračovat v řízení vyzváním vhodného zájemce nebo vhodných zájemců k jednání o podmínkách uvedené zakázky.

- 3) Směrnice Rady 93/37, ve znění směrnice 97/52, musí být vykládána v tom smyslu, že je povinnost zajistit skutečnou hospodářskou soutěž splněna, pokud zadavatel použije vyjednávací řízení za podmínek uvedených v čl. 7 odst. 2 uvedené směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 183, 19.7.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Itálie) — Acoset SpA v. Conferenza Sindaci e Presidenza Prov. Reg. ATO Idrico Ragusa, Comune di Comiso (RG), Comune di Modica (RG), Provincia Regionale di Ragusa, Comune di Acate (RG), Comune di Chiaramonte Gulfi (RG), Comune di Giarratana (RG), Comune di Ispica (RG), Comune di Monterosso Almo (RG), Comune di Pozzallo (RG), Comune di Ragusa, Comune di Vittoria (RG), Comune di Santa Croce Camerina (RG), Comune di Scicli (RG)

(Věc C-196/08) ⁽¹⁾

(„Články 43 ES, 49 ES a 86 ES — Zadávání veřejných zakázek — Zadání vodohospodářských služeb společností se smíšeným kapitálem — Veřejné a otevřené řízení — Určení soukromého partnera pověřeného provozováním služeb — Zadání bez uplatnění pravidel pro zadávání veřejných zakázek“)

(2009/C 297/07)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Acoset SpA

Žalovaný: Conferenza Sindaci e Presidenza Prov. Reg. ATO Idrico Ragusa, Comune di Comiso (RG), Comune di Modica (RG), Provincia Regionale di Ragusa, Comune di Acate (RG), Comune di Chiaramonte Gulfi (RG), Comune di Giarratana (RG), Comune di Ispica (RG), Comune di Monterosso Almo (RG), Comune di Pozzallo (RG), Comune di Ragusa, Comune di Vittoria (RG), Comune di Santa Croce Camerina (RG), Comune di Scicli (RG)

Za přítomnosti: Saceccav Depurazioni Sacede SpA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Výklad článků 43 ES, 49 ES a 86 ES — Zadání vodohospodářských služeb společnosti se smíšeným kapitálem, která určí svého soukromého partnera pověřeného provozováním služeb ve veřejném a otevřeném řízení — Zadání bez uplatnění pravidel pro zadávání veřejných zakázek

Výrok

Články 43 ES, 49 ES a 86 ES nebrání přímému zadání takové veřejné služby zahrnující provedení některých předběžných stavebních prací, jako je služba dotčená v původním řízení, společnosti se smíšeným veřejným a soukromým kapitálem, která je založena zvláště pro účely výkonu této služby a jež má výlučný předmět činnosti, v níž je soukromý společník vybírán na základě nabídkového řízení, po předchozím ověření finančních, technických, operativních a provozních požadavků týkajících se služby, která má být vykonávána, a charakteristických prvků nabídky s ohledem na plnění, která mají být poskytována, za předpokladu, že je předmětné nabídkové řízení v souladu se zásadami svobodné hospodářské soutěže, transparentnosti a rovného zacházení, jež ukládá Smlouva v oblasti koncesí.

(¹) Úř. věst. C 197, 2.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 15. října 2009 — Komise Evropských společenství v. Nizozemské království

(Věc C-232/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 850/1998 — Článek 29 odst. 2 — Omezení platná pro rybolov platíse velkého — Maximální výkon motoru rybářských plavidel — Nařízení (EHS) č. 2847/93 — Článek 2 odst. 1 — Nařízení (ES) č. 2371/2002 — Článek 23 — Provádění kontroly a uplatňování pravidel“)

(2009/C 297/08)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: T. van Rijn a K. Banks, zmocněnci)

Žalované: Nizozemské království (zástupci: M. de Grave a C. Wissels, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Výklad čl. 29 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 850/98 ze dne 30. března 1998 o zachování

rybolovných zdrojů pomocí technických opatření na ochranu nedospělých mořských živočichů, článku 23 nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky a čl. 2 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 ze dne 12. října 1993 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku — Rybolov platíse velkého — Inspekce a kontroly rybářských plavidel a jejich činnosti — Odpovědnost členských států.

Výrok

1) Nizozemské království tím, že dovoluje, aby rybářská plavidla měla vyšší výkon motoru, než je výkon, který povoluje čl. 29 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 850/98 ze dne 30. března 1998 o zachování rybolovných zdrojů pomocí technických opatření na ochranu nedospělých mořských živočichů ve znění nařízení Rady (ES) č. 2166/2005 ze dne 20. prosince 2005, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 23 nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky a z čl. 2 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 ze dne 12. října 1993 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku ve znění nařízení Rady (ES) č. 768/2005 ze dne 26. dubna 2005.

2) Nizozemskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 209, 15.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Swiss Re Germany Holding GmbH v. Finanzamt München für Körperschaften

(Věc C-242/08) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Článek 9 odst. 2 písm. e) pátá odrážka a čl. 13 část B písm. a), c) a d) body 2 a 3 — Pojem „pojišťovací a zajišťovací operace“ — Úplatné postoupení souboru smluv o životním zajištění osobě usazené ve třetím státě — Určení místa tohoto postoupení — Osvobození“)

(2009/C 297/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Swiss Re Germany Holding GmbH

Žalovaná: Finanzamt München für Körperschaften

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesfinanzhof — Výklad čl. 9 odst. 2 písm. e) páté odrážky, jakož i čl. 13 části B písm. a), c) a d) bodů 2 a 3 směrnice 77/388/EHS: Šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společného systému daně z přidané hodnoty: jednotného základu daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Postoupení části smluv o životním zajištění, provedené proti zaplacení kupní ceny nabyvatelem usazeným ve třetím státě se souhlasem pojištěných, způsobující převod všech práv a povinností z postoupených smluv, ale nikoli převod ostatních hospodářských hodnot — Určení místa rozhodného pro vznik daňové povinnosti — Použitelnost jednoho z případů osvobození uvedených ve výše zmíněných ustanoveních čl. 13 části B směrnice 77/388/EHS na uvedenou transakci

Výrok

- 1) Úplatné postoupení souboru smluv o životním zajištění společností usazenou v členském státě pojišťovací společnosti usazené ve třetím státě, na jehož základě poslední uvedená společnost převezme se souhlasem pojištěných veškerá práva a povinnosti vyplývající z těchto smluv, nepředstavuje ani operaci, na niž se vztahuje čl. 9 odst. 2 písm. e) pátá odrážka a čl. 13 část B písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ani operaci, na niž se vztahuje bod 2 ve spojení s bodem 3 uvedeného čl. 13 část B písm. d).
- 2) V rámci úplatného postoupení souboru obsahujícího 195 smluv o životním zajištění nemá okolnost, že úplatu za postoupení 18 z těchto smluv, pro které byla v projednávané věci stanovena záporná hodnota, nezaplátí postupník, nýbrž postupitel, vliv na odpověď na první otázku.
- 3) Článek 13 část B písm. c) šesté směrnice 77/388 musí být vykládán v tom smyslu, že se nepoužije na takové úplatné postoupení souboru smluv o životním zajištění, jaké je předmětem věci v původním řízení.

(¹) Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. října 2009 — Komise Evropských společenství v. Nizozemské království

(Věc C-255/08) (¹)

(„Nesplnění povinností státem — Směrnice 85/337/EHS — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Stanovení prahových hodnot — Rozsah záměru — Neúplné provedení“)

(2009/C 297/10)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. van Beek a J.-B. Laignelot, zmocněnci)

Žalované: Nizozemské království (zástupci: C.M. Wissels a M. Noort, zmocněnci)

Předmět

Nesplnění povinností státem — Nesprávné provedení čl. 4 odst. 2 a 3 ve spojení s přílohou II a přílohou III směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice 97/11/ES a směrnice 2003/35/ES (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248)

Výrok

- 1) Nizozemské království tím, že nepřijalo veškeré předpisy nezbytné k tomu, aby záměry, které mohou mít významné dopady na životní prostředí, v souladu s čl. 4 odst. 2 a 3 směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003, ve spojení s přílohou II a přílohou III této směrnice, podléhaly požadavku povolení a posouzení uvedených dopadů, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedené směrnice.
- 2) Nizozemskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 223, 30.8.2008

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Murcia-Španělsko) — María Julia Zurita García (C-261/08), Aurelio Choque Cabrera (C-348/08) v. Delegado del Gobierno en la Región de Murcia

(Spojené věci C-261/08 a C-348/08) ⁽¹⁾

(„Víza, azyl a přistěhovalectví — Opatření týkající se překračování vnějších hranic — Článek 62 bod 1 a čl. 62 bod 2 písm. a) ES — Úmluva k provedení Schengenské dohody — Články 6b a 23 — Nařízení (ES) č. 562/2006 — Články 5, 11 a 13 — Domněnka týkající se délky pobytu — Státní příslušníci třetí země, kteří se nacházejí na území členského státu neoprávněně — Vnitrostátní právní úprava, která umožňuje podle okolností buď uložit pokutu, nebo nařídít vyhoštění“)

(2009/C 297/11)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Murcia

Účastníci původního řízení

Žalobci: María Julia Zurita García (C-261/08), Aurelio Choque Cabrera (C-348/08)

Žalovaný: Delegado del Gobierno en la Región de Murcia

Předmět věci

Rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal Superior de Justicia de Murcia — Výklad čl. 62 odst. 1 a čl. 62 odst. 2 písm. a) ES a článků 5, 11 a 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, s. 1) — Vnitrostátní právní úprava, která umožňuje nahrazení sankce vyhoštění zaplacením pokuty

Výrok

Články 6b a 23 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, podepsané v Schengenu dne 19. června 1990, ve znění nařízení Rady (ES) č. 2133/2004 ze dne 13. prosince 2004, kterým se příslušným orgánům členských států ukládá povinnost systematicky opatřovat otiskem razítka cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí při překročení vnějších hranic členských států a kterým se k tomuto účelu mění prováděcí úmluva k Schengenské dohodě a Společná příručka, jakož i článek 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících

přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), musejí být vykládány tak, že pokud se státní příslušník třetí země nachází na území členského státu neoprávněně, jelikož nesplňuje nebo přestal splňovat podmínky délky pobytu platné v tomto členském státě, tento členský stát není povinen přijmout rozhodnutí o jeho vyhoštění.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 15.8.2008.

Úř. věst. C 260, 11.10.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen — Švédsko) — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening v. Stockholms kommun genom dess marknämnd

(Věc C-263/08) ⁽¹⁾

(„Směrnice 85/337/EHS — Účast veřejnosti na rozhodování v oblasti životního prostředí — Právo podat opravný prostředek proti povolení záměrů, které mohou mít významný vliv na životní prostředí“)

(2009/C 297/12)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta domstolen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening

Žalovaný: Stockholms kommun genom dess marknämnd

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Högsta Domstolen — Výklad čl. 1 odst. 2, čl. 6 odst. 4, článku 10a a bodu 10 přílohy II směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně — Prohlášení Komise (Úř. věst. L 156, s. 17) — Neziškové místní sdružení, které se účastnilo předchozího povolení řízení týkajícího se záměru, který může mít závažný vliv na životní prostředí — Vnitrostátní právní předpisy, které právo

neziskových sdružení na podání odvolání proti rozhodnutím o povolení takových záměrů podmiňují tím, že je jejich účelem podle jejich stanov ochrana životního prostředí, či působí po dobu alespoň tří let a mají alespoň 2 000 členů

Výrok

- 1) Na takový záměr, jaký je předmětem původního řízení, jež se týká odčerpávání průsakové vody z tunelu pro elektrické vedení a injekce vody do země nebo do skály za účelem kompenzace případného snížení hladiny podzemní vody, jakož i výstavby a údržby zařízení k takovému odčerpávání a doplňování vody, se vztahuje bod 10 písm. l) přílohy II směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003, a to nezávisle na konečném určení podzemní vody, zejména pak nezávisle na tom, zda je předmětem dalšího použití, či nikoliv.
- 2) Osoby z řad dotčené veřejnosti ve smyslu čl. 1 odst. 2 a článku 10a směrnice 85/337, ve znění směrnice 2003/35, musí mít možnost dosáhnout přezkoumání rozhodnutí, kterým soud, který je součástí soudní soustavy členského státu, rozhodl o žádosti o povolení záměru, bez ohledu na to, jakou roli mohly mít v projednávání uvedené žádosti díky své účasti v řízení před uvedeným soudem a možnosti uplatnit při té příležitosti své stanovisko.
- 3) Článek 10a směrnice 85/337, ve znění směrnice 2003/35, brání ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které vyhrazuje právo podat opravný prostředek proti rozhodnutí o činnosti, která spadá do rozsahu působnosti této směrnice, pouze sdružením na ochranu životního prostředí, která mají alespoň 2 000 členů.

(¹) Úř. věst. C 209, 15.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 15. října 2009 — Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-275/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 93/36/EHS — Veřejné zakázky na dodávky — Dodání softwarové aplikace pro správu registrace motorových vozidel — Vyjednávací řízení bez předchozího zveřejnění vyhlášení zakázky“)

(2009/C 297/13)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Wilms a D. Kukovec, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma a N. Graf Vitzthum, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 6 ve spojení s článkem 9 směrnice Rady 93/36/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na dodávky (Úř. věst. L 199, s. 1) — Smlouva na dodání softwarové aplikace pro správu registrace vozidel uzavřená bez zadávacího řízení mezi dvěma právníckými osobami veřejného práva, které jsou zodpovědné za služby zpracování dat pro obce.

Výrok

- 1) Spolková republika Německo tím, že Datenzentrale Baden-Württemberg udělila zakázku na dodání softwarové aplikace pro správu registrace motorových vozidel prostřednictvím vyjednávacího řízení bez zveřejnění vyhlášení zakázky, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Rady 93/36/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na dodávky.
- 2) Spolkové republiky Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Lucembursko) — Irène Bogiatzi, provdaná Ventouras v. Deutscher Luftpool, Société Luxair, société luxembourgeoise de navigation aérienne SA, Evropská společenství, Lucemburské velkovévodství, Foyer Assurances SA

(Věc C-301/08) (¹)

(„Dopravní politika — Nařízení (ES) č. 2027/97 — Varšavská úmluva — Odpovědnost leteckého dopravce v případě nehod — Lhůta pro podání žaloby na náhradu utrpěné újmy“)

(2009/C 297/14)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Irène Bogiatzi, provdaná Ventouras

Žalovaní: Deutscher Luftpool, Société Luxair, société luxembourgeoise de navigation aérienne SA, Evropská společenství, Lucemburské velkovévodství, Foyer Assurances SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation (Lucembursko) — Výklad čl. 5 odst. 1 a 3 nařízení Rady (ES) č. 2027/97 ze dne 9. října 1997 o odpovědnosti leteckého dopravce v případě nehod (Úř. věst. L 285, s. 1; Zvl. vyd. 07/03, s. 389) ve spojení s článkem 29 Úmluvy o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké dopravě podepsané ve Varšavě dne 12. října 1929, ve znění pozměněném v Haagu dne 28. září 1955 — Lhůta pro podání žaloby na náhradu utrpěné újmy — Důsledky uhrazení zálohy dopravcem na uznání jeho odpovědnosti, a to včetně případů, kdy je záloha vyplacena mimo nařízením stanovený časový rámec

Výrok

- 1) Úmluva o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké dopravě, podepsaná ve Varšavě dne 12. října 1929, ve znění čtyř Montrealských dodatkových protokolů ze dne 25. září 1975, není součástí norem právního řádu Společenství, jež má Soudní dvůr pravomoc vykládat na základě článku 234 ES.
- 2) Nařízení Rady (ES) č. 2027/97 ze dne 9. října 1997 o odpovědnosti leteckého dopravce v případě nehod musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání použití článku 29 úmluvy o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké dopravě, podepsané ve Varšavě dne 12. října 1929, ve znění čtyř Montrealských dodatkových protokolů ze dne 25. září 1975, na situaci, v níž se cestující domáhá uplatnění odpovědnosti leteckého dopravce z důvodu újmy, kterou cestující utrpěl při letu mezi členskými státy Evropského společenství.

(¹) Úř. věst. C 236, 13.9.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Makro Zelfbedieningsgroothandel C.V., Metro Cash & Carry B.V., Remo Zaandam B.V. v. Diesel S.P.A.

(Věc C-324/08) (¹)

(„Směrnice 89/104/EHS — Právo upravující ochranné známky — Vyčerpání práv majitele ochranné známky — Uvedení zboží na trh v Evropském hospodářském prostoru třetí osobou — Konkludentní souhlas — Podmínky“)

(2009/C 297/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Makro Zelfbedieningsgroothandel C.V., Metro Cash & Carry B.V., Remo Zaandam B.V.

Žalovaná: Diesel S.P.A.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad čl. 7 odst. 1 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1989, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92) — Vyčerpání práva z ochranné známky — Zboží uvedené na trh ve Společenství nebo v EHP majitelem ochranné známky nebo s jeho souhlasem — Konkludentní souhlas — Podmínky.

Výrok

Článek 7 odst. 1 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1989, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, ve znění Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, je nutno vykládat v tom smyslu, že souhlas majitele ochranné známky s uvedením zboží označeného touto ochrannou známkou na trh přímo v Evropském hospodářském prostoru třetí osobou, která nemá žádnou hospodářskou vazbu s tímto majitelem, může být konkludentní, pokud takovýto souhlas vyplývá ze skutečností a okolností, které předcházely, provázely nebo následovaly uvedení na trh v tomto prostoru a z nichž je podle posouzení vnitrosoudního soudu jednoznačně patrné, že se uvedený majitel vzdal svého výlučného práva.

(¹) Úř. věst. C 272, 25.10.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Belgie) — Enviro Tech (Europe) Ltd v. Belgický stát

(Věc C-425/08) (¹)

(„Životní prostředí a ochrana spotřebitelů — Klasifikace, balení a označování n-propylbromidu jakožto nebezpečné látky — Směrnice 2004/73/ES — Směrnice 67/548/EHS — Povinnost provedení“)

(2009/C 297/16)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Enviro Tech (Europe) Ltd

Žalovaný: Belgický stát

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Conseil d'État (Belgie) — Platnost směrnice Komise 2004/73/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se po dvacáté deváté přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Rady 67/548/EHS o sblížování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek (Úř. věst. L 152, s. 1; Zvl. vyd. 13/34, s. 448) s ohledem na rámcovou směrnici Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 (Úř. věst. L 196, s. 1; Zvl. vyd. 13/01, s. 27) a zejména její přílohy V (bod A.9) a VI (bod 4.2.3) — Vnitrostátní ustanovení, která jsou protiprávní z důvodu, že provádějí směrnici, ohledně které se má za to, že je v rozporu s rámcovou směrnicí — Klasifikace látky s názvem n-propylbromid jako látky vysoce hořlavé a toxické

Výrok

Přezkum předběžných otázek neodhalil žádnou skutečnost, která by mohla mít vliv na platnost směrnice Komise 2004/73/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se po dvacáté deváté přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Rady 67/548/EHS o sblížování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek, v části, v níž kvalifikuje n-propylbromid jakožto vysoce hořlavou látku (R11) a látku toxickou pro reprodukci kategorie 2 (R60).

(¹) Úř. věst. C 327, 20.10.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. října 2009 — Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-438/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Svoboda usazování — Směrnice 96/96/ES — Vnitrostátní právní úprava — Omezující podmínky pro přístup k činnosti technické kontroly motorových vozidel — Článek 45 ES — Činnosti spjaté s výkonem veřejné moci — Bezpečnost silničního provozu — Proporcionalita“)

(2009/C 297/17)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Traversa a M. Teles Romão, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes a A. Pereira Miranda, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 43 ES — Právní úprava, která stanoví omezení svobody usazování pro subjekty, které chtějí v Portugalsku vykonávat činnost technické kontroly motorových vozidel

Výrok

1) Portugalská republika tím, že omezila svobodu usazování subjektů z jiných členských států, které chtěly v Portugalsku vykonávat činnost technické kontroly motorových vozidel, tím způsobem, že vydání povolení podmiňovala veřejným zájmem, požadovala základní kapitál ve výši nejméně 100 000 eur, omezovala předmět činnosti podniků a uplatňovala na jejich společníky, vedoucí pracovníky a členy statutárních orgánů pravidla o neslučitelnosti, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 43 ES.

2) Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 22. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nizozemsko) — G. Elbertsen v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Věc C-449/08) (¹)

(„Společná zemědělská politika — Integrovaný systém správy a kontroly týkající se určitých režimů podpory — Nařízení (ES) č. 1782/2003 — Režim jednotné platby — Stanovení referenční částky — Zemědělci, kteří se nacházejí ve zvláštní situaci — Vnitrostátní rezerva“)

(2009/C 297/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobce: G. Elbertsen

Žalovaný: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Výklad čl. 42 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269) a čl. 21 nařízení Komise (ES) č. 795/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k režimu jednotné platby podle nařízení

Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 141, s. 1; Zvl. vyd. 03/44, s. 226) — Integrovaný systém správy a kontroly týkající se určitých režimů podpory — Režim jednotné platby — Stanovení referenční částky — Nepřiznání nároku na platbu v určitých situacích

Výrok

- 1) Článek 42 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001, musí být vykládán v tom smyslu, že uvedené ustanovení ponechává členským státům prostor pro uvážení, který jim umožňuje stanovit referenční částku ve výši 0 eur a zemědělci, který se nachází ve zvláštní situaci podle článku 21 nařízení Komise (ES) č. 795/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k režimu jednotné platby podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, nepřiznat žádný nárok na platbu z vnitrostátní rezervy, za předpokladu, že se referenční částka zakládá na objektivních kritériích, neporušuje rovné zacházení mezi zemědělci a nezpůsobuje narušení trhu ani hospodářské soutěže.
- 2) Právo Společenství nebrání použití vnitrostátního ustanovení, podle kterého se z částky, o kterou se zvyšují dodatečné platby v důsledku investice do výrobní kapacity nebo nákupu půdy, odečte částka 500 eur před tím, než je stanovena referenční částka, na jejímž základě se přiznávají nároky na platbu z vnitrostátní rezervy.

(¹) Úř. věst. C 6, 10.1.2009.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. října 2009 — Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-30/09) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 96/82/ES — Článek 11 — Vnější havarijní plány“)

(2009/C 297/19)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Sipos a P. Guerra e Andrade, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupce: L. Inez Fernandes, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 11 směrnice Rady 96/82/ES ze dne 9. prosince 1996 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek (Úř. věst. L 10, s. 13; Zvl. vyd. 05/02, s. 410), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/105/ES (Úř. věst. L 345, s. 97; Zvl. vyd. 05/04, s. 398) — Nevypracování vnějších havarijních plánů pro určité závody

Výrok

- 1) Portugalská republika tím, že neprovedla opatření uvedená v článku 11 směrnice Rady 96/82/ES ze dne 9. prosince 1996 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/105/ES ze dne 16. prosince 2003, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedeného článku.
- 2) Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 82, 4.4.2009.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofiyski gradski sad (Bulharsko) dne 19. května 2009 — Canon Kabushiki Kaisha v. IPN Bulgaria OOD

(Věc C-181/09)

(2009/C 297/20)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofiyski gradski sad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Canon Kabushiki Kaisha

Žalovaný: IPN Bulgaria OOD

Soudní dvůr (pátý senát) prohlásil usnesením ze dne 17. září 2009 žádost o rozhodnutí o předběžné otázce za zjevně nepřípustnou.

Žaloba podaná dne 14. srpna 2009 — Komise Evropských společenství v. Estonská republika

(Věc C-328/09)

(2009/C 297/21)

Jednací jazyk: estonština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. van Beek, K. Saaremäel-Stoilov)

Žalovaná: Estonská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Estonská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k plnému provedení směrnice Rady 2004/113/ES⁽¹⁾ ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování, nebo v každém případě tím, že uvedené předpisy nesdělila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice;

— uložit Estonské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 21. prosince 2007.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 373, s. 37.

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. září 2009 DSV Road NV proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) vydanému dne 8. července 2009 ve věci T-219/07, DSV Road NV v. Komise Evropských společenství

(Věc C-358/09 P)

(2009/C 297/22)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: DSV Road NV (zástupci: A. Poelmans a G. Preckler, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— prohlásit kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný;

— v důsledku toho zrušit rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 8. července 2008 ve věci T-219/07 v plném rozsahu;

— pokud Soudní dvůr v případě zrušení rozsudku rozhodne, že projednávanou věc rozhodne sám:

zrušit rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 24. dubna 2007 o žádosti Belgického království oznámené pod č. REC 05/02, K(2007)1776, kterým se určuje, že je třeba dodatečně vybrat dovozní clo ve výši 168 004,65 eur, které je předmětem žádosti Belgického království ze dne 12. srpna 2002, a že prominutí tohoto cla nelze nijak odůvodnit;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1) K čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu⁽¹⁾

První důvod kasačního opravného prostředku: Soud při použití čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu nepřihlédl k výkladu tohoto článku provedenému Soudním dvorem v rozsudku ze dne 9. března 2006⁽²⁾, zejména ve vztahu k obsahu důkazního břemene za účelem prokázání okolnosti, že vystavení nesprávných potvrzení spočívá na nesprávném uvedení skutkového stavu vývozcem; podle dotčeného rozsudku celní orgány, které hodlají clo vybrat, nejenže jednoznačně nesou důkazní břemeno, ale musí rovněž předložit důkaz prostřednictvím objektivních původních listinných důkazů.

Soud tak nesprávně použil čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu, a v důsledku toho nesprávně použil — a tedy porušil — právo Společenství. Soudní dvůr je proto oprávněn tuto vadu spočívající v nesprávném právním posouzení odstranit.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Soud v rámci přezkumu důkazu, který mu byl předložen, v každém případě vycházel z nesprávného názoru, jelikož dotčený důkaz nesplňuje podmínky čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu, jak je vyložil a vysvětlil Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 9. března 2006⁽³⁾.

Soud v důsledku toho předložený důkaz nesprávně právně posoudil, a porušil tak právo Společenství⁽⁴⁾.

Krom toho Soud v rámci přezkumu důkazu rozhodl nesoudržně, a v důsledku toho rozporně, jelikož na jednu stranu považoval předložené důkazní prostředky za dostatečné k tomu, aby Komise unesla své důkazní břemeno, v tom smyslu, že vystavení nesprávných potvrzení spočívá na nesprávném uvedení skutkového stavu vývozcem, ale na druhou stranu je na základě stejných pravidel zamítl jako nedostatečné k tomu, aby sloužily jako důkaz, který měla účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek předložit, že thajské celní orgány věděly o tom, nebo přinejmenším musely rozumně vědět, že preferenční zacházení nepřicházelo v případě daného zboží v úvahu.

Soudní dvůr by měl rozhodnout, že pochybení, jichž se dopustil Soud v rámci posuzování a přezkumu dokumentů předložených jako důkaz, představuje nedostatečné odůvodnění⁽⁵⁾.

2) K článku 239 celního kodexu

Jediný důvod kasačního opravného prostředku: Soud na základě nesprávného použití čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu, popřípadě na základě pochybení v rámci přezkumu dokumentů předložených jako důkaz nesprávně rozhodl, že situace, v níž se nachází účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek, nepředstavuje zvláštní případ ve smyslu článku 239 celního kodexu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307).

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 9. března 2006, Beemsterboer (C-293/04, Sb. rozh. s. I-2263).

⁽³⁾ Tamtéž.

⁽⁴⁾ Usnesení Soudního dvora ze dne 11. července 1996, An Taisce a WWF UK v. Komise (C-325/94 P, Recueil, s. I-3727, body 28 a 30).

⁽⁵⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. října 1996, Komise v. Lisrestal a další (C-32/95 P, Recueil, s. I-5399, bod 40).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Amtsgericht Bonn (Německo) dne 9. září 2009 —
Pfleiderer AG v. Bundeskartellamt**

(Věc C-360/09)

(2009/C 297/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Bonn

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pfleiderer AG

Žalovaný: Bundeskartellamt

Předběžná otázka

Mají být ustanovení Společenství upravující kartelové právo – zejména články 11 a 12 nařízení č. 1/2003⁽¹⁾, jakož i čl. 10 odst. 2 ES ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. g) ES vykládána v tom smyslu, že osobám poškozeným kartelem nesmí být za účelem uplatnění občanskoprávních nároků umožněno nahlédnutí do žádostí o shovívavost a do informací a dokumentů, které žadatelé o shovívavost v této souvislosti dobrovolně předložili a které orgán pro hospodářskou soutěž členského státu získal na základě vnitrostátního programu shovívavosti v rámci řízení o uložení pokuty zaměřeného (i) na použití článku 81 ES?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van
beroep te Antwerpen (Belgie) dne 8. září 2009 — Belgisch
Interventie- en Restitutiebureau v. SGS Belgium NV, Firma
Derwa NV a Centraal Beheer Achmea NV**

(Věc C-367/09)

(2009/C 297/24)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Odvodatel: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Odpůrci v odvolacím řízení: SGS Belgium NV

Firma Derwa NV

Centraal Beheer Achmea NV

Předběžné otázky

1) Mají ustanovení článku 5 a článku 7 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁽¹⁾ přímý účinek ve vnitrostátních právních řádech členských států, aniž by tyto členské státy měly určitý prostor pro uvážení a aniž by vnitrostátní orgány musely přijímat prováděcí opatření?

2) Může být mezinárodní kontrolní a dozorcí společnost schválená členským státem, ve kterém bylo přijato vývozní prohlášení (v projednávaném případě Belgie), která vydala nesprávný doklad o vykládce ve smyslu čl. 18 odst. 2 písm. c) nařízení [Komise] [EHS] č. 3665/87⁽²⁾ [ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty], považována za hospodářský subjekt ve smyslu článku 1 nařízení č. 2988/95 nebo za osobu, která se podílela na nesrovnalosti, či za osobu, která odpovídá za nápravu nesrovnalosti nebo je povinna zajistit, aby k ní nedošlo ve smyslu článku 7 tohoto nařízení?

- 3) Mohou být sdělení vyšetřovací zprávy vydané hospodářskou inspekcí nebo dopis obsahující výzvu k předložení doplňujících podkladů prokazujících propuštění do volného oběhu nebo doporučený dopis, kterým se ukládá sankce, považovány za úkon, který se týká vyšetřování nebo řízení o nesrovnalosti, ve smyslu čl. 3 odst. 1 pododstavce 3 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340.

⁽²⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 351, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Najwyższy (Polská republika) dne 23. září 2009 — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów v. Tele2 Polska sp. z o.o., nyní Netia S.A.

(Věc C-375/09)

(2009/C 297/25)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastníci původního řízení

Žalobce: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Žalovaná: Tele2 Polska sp. z o.o., nyní Netia S.A.

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 5 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy [o ES] ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž nemůže přijmout rozhodnutí, kterým se konstatuje, že nedošlo k jednání omezujícím hospodářskou soutěž ve smyslu článku 82 ES, pokud po provedení řízení shledá, že podnik neporušil zákaz zneužití dominantního postavení stanovený tímto ustanovením Smlouvy?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, je pak nutno v situaci, ve které vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž může podle vnitrostátního práva hospodářské soutěže ukončit řízení o kartelové dohodě — v případě, že je konstatováno, že jednání podniku neporušuje zákaz stano-

vený v článku 82 ES — pouze přijetím rozhodnutí, kterým se konstatuje, že nedošlo k jednání omezujícím hospodářskou soutěž, vykládat třetí větu článku 5 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy v tom smyslu, že tvoří přímý právní základ pro to, aby tento orgán přijal „rozhodnutí, podle kterého není důvod k jeho zásahu“?

⁽¹⁾ Úř. věst., L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāta (Lotyšská republika) dne 28. září 2009 — SIA Stils Met v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-382/09)

(2009/C 297/26)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāta (Latvijas Republika)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: SIA Stils Met

Odpůrce: Valsts ieņēmumu dienests

Předběžné otázky

- 1) Je třeba kódy TARIC 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 y 7312 10 86 19 vykládat v tom smyslu, že v roce 2004 a 2005 měly být zařazeny do těchto kódů v závislosti na největším rozměru příčného průřezu výrobky z oceli — lana nepotažená nebo pouze pokovená nebo potažená zinkem — nezávisle na jejich chemickém složení (kromě nerezavějící oceli), zvláště pak legovaná ocel nepocházející z Moldavska a Maroka?
- 2) Je třeba čl. 14 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ⁽¹⁾ o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství vykládat v tom smyslu, že brání uložení sankce (pokuty) vyčíslené z antidumpingového cla, a to na základě vnitrostátního předpisu (čl. 32 odst. 2 zákona „Par nodokļiem un nodevām“), který upravuje případy porušení daňových předpisů?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 28. října 2009 —
Juwel Aquarium v. OHIM — Potschak (Panorama)**

(Věc T-339/07) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství Panorama — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) a čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) a čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009]“)

(2009/C 297/27)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Juwel Aquarium GmbH & Co. KG (Rotenburg, Německo) (zástupci: P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt a M. Bergermann, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník před Soudem: Christian Potschak (Bobingen, Německo) (zástupce: D. Donath, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 28. června 2007 (věc R 214/2006-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Christianem Potschakem a Juwel Aquarium GmbH & Co. KG.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Juwel Aquarium GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 269, 10.11.2007.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 28. října 2009 —
CureVac v. OHIM — Qiagen (RNAiFect)**

(Věc T-80/08) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství RNAiFect — Starší slovní ochranná známka Společenství RNaActive — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009]“)

(2009/C 297/28)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: CureVac GmbH (Tübingen, Německo) (zástupce: F. Graf von Stosch, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: M. Kicia a S. Schäffner, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Soudem: Qiagen GmbH (Hilden, Německo) (zástupci: původně E. Krings, poté V. von Bomhard, A. Renck a T. Dolde, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 11. prosince 2007 (věc R 1219/2006-1), týkajícímu se námitkového řízení mezi CureVac GmbH a Qiagen GmbH.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti CureVac GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 107, 26.4.2008.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 28. října 2009 — BCS v. OHIM — Deere (Kombinace zelené a žluté barvy)

(Věc T-137/08) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Ochranná známka Společenství sestávající z kombinace zelené a žluté barvy — Absolutní důvod pro zamítnutí — Rozlišovací způsobilost získaná užíváním — Článek 7 odst. 3 a čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 7 odst. 3 a čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009) — Relativní důvod pro zamítnutí — Starší národní nezapsaná ochranná známka sestávající z kombinace zelené a žluté barvy — Článek 8 odst. 4 a čl. 52 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 4 a čl. 53 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009) — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 73 nařízení č. 40/94 (nyní článek 75 nařízení č. 207/2009)“)

(2009/C 297/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: BCS SpA (Miláno, Itálie) (zástupci: M. Franzosi, V. Jandoli a F. Santonocito, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: D. Botis, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Soudem: Deere & Company (Wilmington, Spojené státy) (zástupci: J. Gray, solicitor, a A. Tornato, advokát)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 16. ledna 2008 (věc R 222/2007-2), týkajícího se řízení o prohlášení neplatnosti mezi BCS SpA a Deere & Company

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti BCS SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 142, 7.6.2008.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 20. října 2009 — Aldi Einkauf v. OHIM — Goya Importaciones y Distribuciones (4 OUT Living)

(Věc T-307/08) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství 4 OUT Living — Starší národní obrazová ochranná známka Living & Co — Relativní důvod k zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“)

(2009/C 297/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Německo) (zástupci: N. Lützenrath, U. Rademacher a L. Kolks a C. Fürsen, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: R. Manea a G. Schneider, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Goya Importaciones y Distribuciones SL (Cuarte de Huerva, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 7. května 2008 (věc R 1199/2007-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi Goya Importaciones y Distribuciones SL a Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 11.10.2008.

Žaloba podaná dne 27. března 2009 — Phoenix-Reisen a DRV v. Komise

(Věc T-120/09)

(2009/C 297/31)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Phoenix-Reisen GmbH (Bonn, Německo) a Deutscher Reiseverband eV (DRV) (Berlín, Německo) (zástupci: R. Gerharz a A. Funke, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobců

- zrušit dopis žalované ze dne 13. února 2009, kterým odmítá zakročit proti státním podporám poskytovaným Spolkovou republikou Německo ve formě plateb pro insolventní podniky;
- případně, považovat žalobu na neplatnost za žalobu pro nečinnost, pokud by byl Soud toho názoru, že je v projednávání věci přípustnou formou žaloby žaloba pro nečinnost.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci napadají dopis Komise D/50594 ze dne 13. února 2009 týkající se jejich stížnosti v souvislosti s platbami pro insolventní podniky, jakož i s opatřováním prostředků za účelem plateb pro insolventní podniky ve Spolkové republice Německo (CP 79/2007 — Údajná podpora ve formě plateb pro insolventní podniky). V tomto dopise je Komise opět toho názoru, že nedochází k žádnému porušení předpisů v oblasti státních podpor.

Na podporu své žaloby žalobci tvrdí, že sporná opatření nelze odůvodnit na základě směrnice 80/987/EHS⁽¹⁾. Dále tvrdí, že odmítnutí ze strany Komise zakročit proti údajným nesrovnalostem je v rozporu s právem Společenství. Toto odmítnutí nelze odůvodnit ani rozhodnutími Bundessozialgericht (Spolkového soudu příslušného ve věcech sociálního zabezpečení).

(¹) Směrnice Rady 80/987/EHS ze dne 20. října 1980 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (Úř. věst. L 283, s. 23; Zvl. vyd. 05/01, s. 217).

Žaloba podaná dne 22. září 2009 — Sociedade Quinta do Portal v. OHIM — Vallegre — Vinhos do Porto (PORTO ALEGRE)

(Věc T-369/09)

(2009/C 297/32)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: portugálština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sociedade Quinta do Portal, SA (Lisabon, Portugalsko) (zástupce: B. Belchior, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Vallegre-Vinhos do Porto, SA (Sabrosa, Portugalsko)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

ze dne 18. června 2009 ve věci R 1012/2008-1, kterým byla zamítnuta žaloba podaná žalobkyní proti rozhodnutí námitkového oddělení, kterým byla zrušena slovní ochranná známka Společenství PORTO ALEGRE; a

- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka PORTO ALEGRE pro výrobky třídy 33

Majitelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Cmara de Recurso, další účastnice řízení před odvolacím senátem

Ochranná známka účastníka řízení navrhuujícího prohlášení neplatnosti: starší portugalská slovní ochranná známka VISTA ALEGRE pro výrobky třídy 33

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: zrušení slovní ochranné známky Společenství PORTO ALEGRE

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí žaloby

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 č. 1 odst. b) nařízení č. 207/2009, neboť odvolací senát neprovedl správný výklad uvedeného ustanovení, a v důsledku toho nesprávně posoudil nebezpečí záměny mezi dotčenými ochrannými známkami.

Žaloba podaná dne 25. září 2009 — RWE Transgas v. Komise

(Věc T-381/09)

(2009/C 297/33)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: RWE Transgas a.s. (Praha, Česká republika) (zástupci: W. Deselaers, D. Seeliger a S. Einhaus, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit bod 89 písm. a) třetí věty rozhodnutí Komise K(2009) 4694 ze dne 12. června 2009 v části, ve které podle něj musí být objednávky žalobkyně a společnosti Gazprom posuzovány jako agregované a společně nesmí přesáhnout 50 %, dokud mezi nimi existují dlouhodobé a podstatné dohody o dodávkách plynu;

- podpůrně zrušit celé rozhodnutí a

- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, která je dovozcem plynu do České republiky, napadá dopis ze dne 12. června 2009, který Komise zaslala Bundesnetzagentur (Spolková agentura pro sítě), německému energetickému regulačnímu orgánu, ve kterém Komise Bundesnetzagentur vyzývá, aby v určitých aspektech pozměnila svoji výjimku, kterou podle článku 22 směrnice 2003/55/ES ⁽¹⁾ udělila projektu výstavby plynovodu v Baltském moři Ostseepipeline-Anbindungsleitung (dále jen „OPAL“). Žalobkyně spatřuje nedostatky v tom, že jedna z podmínek Komise vede k tomu, že bude omezen přístup žalobkyně, respektive že bude zabráněno přístupu žalobkyně k přepravním respektive výstupním kapacitám OPAL v České republice.

Na podporu své žaloby žalobkyně na prvním místě uplatňuje, že žalovaná porušila její právo být vyslechnut tím, že jí neposkytla žádnou příležitost, aby k podmínce, která ji zatěžuje, zaujala před jejím stanovením stanovisko.

Zadruhé je uplatňováno, že žalovaná porušila právo žalobkyně na nahlédnutí do spisu tím, že jí neposkytla žádnou příležitost k nahlédnutí do spisu.

Žalobkyně konečně vytýká, že žalovaná chybně použila čl. 22 odst. 4 směrnice 2003/55/ES a že porušila zásadu proporcionality, zásadu rovného zacházení a povinnost uvést odůvodnění (článek 253 ES).

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 98/30/ES (Úř. věst. L 176, s. 57; Zvl. vyd. 12/02, s. 230).

**Žaloba podaná dne 30. září 2009 — ERGO
Versicherungsgruppe v. OHIM — DeguDent (ERGO)**

(Věc T-382/09)

(2009/C 297/34)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ERGO Versicherungsgruppe AG (Düsseldorf, Německo) (zástupci: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde a J. Pause, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: DeguDent GmbH (Hanau/Main, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) č. R 44/2008-4 ze dne 23. července 2009;

— uložit žalovanému nebo — v případě vedlejšího účastenství další účastnici řízení před žalovaným — vedlejší účastnici náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „ERGO“ pro výrobky a služby zařazené do třídy 1 až 45 (příhláška č. 3 292 638).

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: DeguDent GmbH.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Německá slovní ochranná známka č. 39 832 880 a ochranná známka Společenství č. 1 064 674 „CERGO“ pro výrobky zařazené do třídy 10, přičemž námitky směřují pouze proti zápisu pro výrobky zařazené do třídy 5 a 10.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody:

— Porušení čl. 42 odst. 5 první věty ve spojení s čl. 64 odst. 1 první větou a čl. 76 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009 ⁽¹⁾, protože odvolací senát v celém rozsahu nerozhodl o předmětu odvolacího řízení,

— porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, protože mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 1. října 2009 — SKW Stahl-Metallurgie Holding a SKW Stahl-Metallurgie v. Komise

(Věc T-384/09)

(2009/C 297/35)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG (Unterneukirchen, Německo) a SKW Stahl-Metallurgie GmbH (Unterneukirchen, Německo) (zástupci: A. Birnstiel, S. Janka a S. Dierckens, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- prohlásit napadené rozhodnutí v částech, v nichž je určeno žalobkyním, za neplatné;
- podpůrně změnit článek 2 napadeného rozhodnutí, které žalobkyním ukládá pokutu, takovým způsobem, že pokutu buď zruší nebo ji alespoň podstatně sníží;
- uložit žalované, aby nesla vlastní náklady řízení, a náhradu nákladů vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadají rozhodnutí Komise K (2009) 5791 v konečném znění ze dne 22. července 2009 ve věci COMP/39.396 — Činidla na bázi karbidu vápníku a hořčíku pro ocelářský průmysl a plynárenský průmysl. Tímto rozhodnutím byla žalobkyním a dalším společností uložena pokuta za porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP. Podle názoru Komise se žalobkyně účastnily jediného a trvajícího protiprávního jednání v odvětví karbidu vápníku a hořčíku v celém EHP s výjimkou Španělska, Portugalska, Irska a Spojeného království, které spočívalo v rozdělení trhu, dohodách o kvótách, rozdělení zákazníků, určování cen a výměně citlivých obchodních informací o cenách, zákaznících a prodaných objemech.

Na podporu své žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

Zprv je žalované vytýkáno, že porušila právo žalobkyně být vyslechnuta, když jim neumožnila předložit své argumenty rovněž ústně.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise po právní stránce nesprávně použila čl. 81 odst. 1 ES. V tomto ohledu je žalované vytýkáno, že přičetla SKW Stahl-Metallurgie Holding AG jednání SKW Stahl-Metallurgie GmbH. Mimoto žalobkyně uvádějí, že požadavky na vyvrácení domněnky, že mateřská společnost vykonává rozhodující vliv na svoji dceřinou společnost, není možné splnit. Žalovaná porušuje svým postupem rovněž zásadu zkoumání skutečností z moci úřední.

Zatřetí žalobkyně tvrdí, že Komise porušila svoji povinnost uvést odůvodnění podle článku 253 ES, protože nevysvětlila, proč vyjádření žalobkyně nestačilo k vyvrácení domněnky o rozhodujícím vlivu SKW Stahl-Metallurgie Holding AG na SKW Stahl-Metallurgie GmbH.

Dále je vytýkáno, že žalovaná v mnoha ohledech porušila zásadu rovného zacházení při výpočtu pokuty.

Zapáté žalobkyně tvrdí, že Komise při výpočtu pokuty porušila články 7 a 23 nařízení (ES) č. 1/2003⁽¹⁾ a zásady proporcionality a legality při výpočtu pokut.

Konečně žalobkyně uplatňují porušení čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003, neboť Komise společností SKW Stahl-Metallurgie

GmbH uložila pokutu, která převyšovala 10 % obrátu této společnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 5. října 2009 — Evonik Degussa a AlzChem Hart v. Komise**(Věc T-391/09)**

(2009/C 297/36)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evonik Degussa GmbH (Essen, Německo) a AlzChem Hart GmbH (Trostberg, Německo) (zástupci: C. Steinle, O. Andresen a I. Hermeneit, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- prohlásit rozhodnutí Komise K (2009) 5791 v konečném znění ze dne 22. července 2009 (věc COMP/39.396 — Činidla na bázi karbidu vápníku a hořčíku pro ocelářský průmysl a plynárenský průmysl, v části, v níž je určeno žalobkyním, za neplatné;
- podpůrně snížit pokutu uloženou žalobkyním podle čl. 2 písm. g) a písm. h) tohoto rozhodnutí;
- podpůrně v případě, že návrh č. 1 bude zamítnut, změnit čl. 2 písm. g) a písm. h) rozhodnutí tak, že SKW Stahl Metallurgie GmbH je odpovědná společně a nerozdílně za celou částku pokuty, která je uložena žalobkyním;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadají rozhodnutí Komise K (2009) 5791 v konečném znění ze dne 22. července 2009 ve věci COMP/39.396 — Činidla na bázi karbidu vápníku a hořčíku pro ocelářský průmysl a plynárenský průmysl. Tímto rozhodnutím byla žalobkyním a dalším společností uložena pokuta za porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP. Podle názoru Komise se žalobkyně účastnily jediného a trvajícího protiprávního jednání v odvětví karbidu vápníku a hořčíku v celém EHP s výjimkou Španělska, Portugalska, Irska a Spojeného království, které spočívalo v rozdělení trhu, dohodách o kvótách, rozdělení zákazníků, určování cen a výměně citlivých obchodních informací o cenách, zákaznících a prodaných objemech.

Na podporu své žaloby uvádějí žalobkyně na prvním místě, že neporušily článek 81 ES. V tomto ohledu zvláště tvrdí, že nemohou být shledány odpovědnými za porušení, kterého se dopustila jejich bývalá dceřiná společnost SKW Stahl Metallurgie GmbH, protože ani ony, ani jejich právní předchůdci s ní netvořili hospodářskou entitu. Žalobkyně naopak prokázaly, že jejich právní předchůdci nevykonávali rozhodující vliv na SKW Stahl Metallurgie GmbH. Žalovaná tudíž rovněž nerespektovala zásadu osobní odpovědnosti, presumpci neviny, zásadu zavinění a požadavek zavinění.

Dále žalobkyně napadají jim uloženou pokutu. V tomto ohledu uvádějí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 23 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003 ⁽¹⁾ a s pokyny pro výpočet pokut ⁽²⁾ a kromě toho s oznámením o shovívavosti ⁽³⁾, se zásadou rovného zacházení a se zásadou proporcionality.

Konečně žalobkyně tvrdí, že Komise nesplnila svou povinnost vyplývající z článku 253 ES uvést odůvodnění týkající se zjištění o společné a nerozdílné odpovědnosti SKW Stahl Metallurgie GmbH.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

⁽²⁾ Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2).

⁽³⁾ Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3; Zvl. vyd. 08/02, s. 155).

Žaloba podaná dne 2. října 2009 — 1. garantovaná v. Komise

(Věc T-392/09)

(2009/C 297/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: 1. garantovaná a.s. (Bratislava, Slovenská republika)
(zástupci: M. Powell, Solicitor, A. Sutton and G. Forwood, Barristers)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise ze dne 22. července 2009 týkající se řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP ve

věci č. COMP/39.396 — Činidla na bázi karbidu vápníku a hořčíku pro ocelářský průmysl a plynárenský průmysl, celé nebo v části, v níž je určeno žalobkyni;

— podpůrně snížit pokutu uloženou žalobkyni v článku 2 rozhodnutí týkajícího se řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP ve věci č. COMP/39.396 — Činidla na bázi karbidu vápníku a hořčíku pro ocelářský průmysl a plynárenský průmysl,

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se žalobkyně domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise K (2009) 5791 v konečném znění ze dne 22. července 2009, kterým bylo rozhodnuto o existenci kartelu v odvětví karbidu vápníku a hořčíku, v jehož důsledku došlo k porušení článku 81 ES, za které byla žalobkyně shledána odpovědnou společně a nerozdílně se společností Novácke chemické závody a.s. („NCHZ“).

Žaloba je založena na dvou obsáhlých důvodech.

Zprvce žalobkyně tvrdí, že Komise se dopustila právního a skutkového omylu tím, že přičítá jednání NCHZ žalobkyni, jednak tím, že nezákonně obrátila důkazní břemeno na žalobkyni, a jednak tím, že sama důkazní břemeno neunesla. Žalobkyně tvrdí, že Komise na ni jakožto většinového akcionáře společnosti, která se přímo účastnila porušení pravidel hospodářské soutěže, nesprávně použila domněnku použitelnou na mateřské společnosti s dceřinými společnostmi, které zcela vlastní. V každém případě žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala, že žalobkyně skutečně účinně vykonávala rozhodující vliv na NCHZ v době protiprávního jednání.

Zadruhé se žalobkyně v případě, že Soudní dvůr potvrdí její odpovědnost, podpůrně domáhá, aby pokuta, která jí byla uložena společně a nerozdílně s NCHZ, byla snížena v plné jurisdikci Soudního dvora podle článku 229 ES ve spojení s článkem 31 nařízení (ES) č. 1/2003 ⁽¹⁾, neboť Komise nesprávně použila hranici 10 % obrátu obsaženou v článku 23 nařízení (ES) č. 1/2003. Podle žalobkyně se Komise zjevně dopustila omylu, když použila rok 2007 místo roku 2008 jako referenční rok pro výpočet 10 % obrátu.

Kromě toho žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí Komise nepoužít obecné pravidlo obsažené v čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 je porušením podstatných formálních náležitostí, neboť Komise měla předtím respektovat právo žalobkyně být vyslechnuta.

Navíc žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je stiženo pochybením Komise, jež neuvedla důvody pro nepoužití obecného pravidla, podle něhož je základem pro výpočet 10 % obrátu předcházející hospodářský rok.

Pokud se týká výše pokuty, žalobkyně tvrdí, že je nepřiměřená ve vztahu k sledovaným legitimním zájmům, konkrétně k tomu, aby hospodářská soutěž na vnitřním trhu nebyla narušena. Podle žalobkyně výše pokuty sníží počet soutěžitelů a posílí pozici přední společnosti Akzo Nobel na trhu, což je v rozporu s cílem uvedeným v článku 3 ES.

Konečně žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného posouzení, když nepoužila své vlastní pokyny⁽²⁾, pokud jde o schopnost žalobkyně zaplatit tuto pokutu. Žalobkyně zvláště tvrdí, že zamítnutí jejích podání o její neschopnosti platit je stiženo vadou spočívající v nedostatečném odůvodnění a je zjevně nepřiměřené, protože Komise údajně nezohlednila objektivní důkaz, který jí byl poskytnut, že uložení pokuty by nezvratně ohrozilo ekonomickou životaschopnost žalobkyně a vedlo by ke ztrátě veškeré hodnoty jejího majetku.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 1, s. 1, Zvl. vyd. 08/02 s. 205)

⁽²⁾ Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. C 210, s. 2)

Žaloba podaná dne 2. října 2009 — NEC Dispal Solutions Europe GmbH v. OHIM — Nokia (Na ViKey)

(Věc T-393/09)

(2009/C 297/38)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: NEC Dispal Solutions Europe GmbH (Mnichov, Německo) (zástupce: P. Munzinger, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Nokia Corp. (Helsinky, Finsko)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 16. června 2009 ve věci R 1143/2008-2;
- zamítnout námitky podané další účastnicí řízení před odvolacím senátem proti zápisu dotčené ochranné známky Společenství;
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení včetně nákladů řízení vynaložených žalobcem před odvolacím senátem; a

- uložit další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení vynaložených žalobcem před odvolacím senátem za předpokladu, že by se stala vedlejší účastnicí v této věci.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „NaViKey“ pro výrobky zařazené ve třídě 9.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zápis slovní ochranné známky Společenství „NAVI“ pro výrobky a služby ve třídách 9 a 38; finský zápis slovní ochranné známky „NAVI“ pro výrobky ve třídě 9.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám v plném rozsahu.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009 tím, že odvolací senát (i) pochybil v určení relevantní veřejnosti, jejíž vnímání musí být vzato v úvahu; (ii) se dopustil nesprávného posouzení podobnosti mezi dotčenými ochrannými známkami a výrobky, k nimž se vztahují; a (iii) nevzal v úvahu skutečnosti, že další účastnice řízení před odvolacím senátem není oprávněna zakázat používání pozdějších ochranných známek obsahujících prvek „NAVI“ z důvodu, že postrádá rozlišovací schopnost nebo má rozlišovací schopnost nízké úrovně, takže se nemůže dovolávat čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009 s cílem dosáhnout zamítnutí přihlášky dotčené ochranné známky Společenství; porušení článku 75 nařízení Rady č. 207/2009 tím, že odvolací senát neuvedl odůvodnění svého rozhodnutí, že mezi dotčenými ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 5. října 2009 — General Bearing Corp. v. OHIM (GENERAL BEARING CORPORATION)

(Věc T-394/09)

(2009/C 297/39)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: General Bearing Corp. (West Nyack, Spojené státy) (zástupce: A. Dellmeier-Beschorner, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 16. července 2009 ve věci R 73/2009-1;
- uložit žalovanému zapsat dotčenou ochrannou známku Společenství;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení před Soudem; a
- stanovit datum ústního jednání, bude-li považováno za nezbytné.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „GENERAL BEARING CORPORATION“ pro výrobky ve třídách 7 a 12.

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b), čl. 7 odst. 1 písm. c) a čl. 7 odst. 2 nařízení Rady 207/2009, jakož i obecných zásad práva ochranných známek tím, že odvolací senát měl nesprávně za to, že dotčená ochranná známka Společenství je nezpůsobilá k zápisu z důvodu svého čistě popisného charakteru.

Žaloba podaná dne 6. října 2009 — Arques Industries v. Komise

(Věc T-395/09)

(2009/C 297/40)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Arques Industries AG (Starnberg, Německo) (zástupci: C. Grave, B. Meyring a A. Scheidtmann, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- prohlásit články 1, 2, 3 a 4 rozhodnutí Komise K (2009) 5791 v konečném znění ze dne 22. července 2009 ve věci

COMP/39.396 — Karbid vápníku a další za neplatné v částech, v nichž je určeno žalobkyni;

- podpůrně snížit pokutu uloženou žalobkyni podle čl. 2 odst. f) rozhodnutí;
- podpůrně prohlásit za neplatné články 1 a 3 rozhodnutí v částech, v nichž se týkají žalobkyně; a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise K (2009) 5791 v konečném znění ze dne 22. července 2009 ve věci COMP/39.396 — Činidla na bázi karbidu vápníku a hořčíku pro ocelářský průmysl a plynárenský průmysl. Tímto rozhodnutím byla žalobkyni a dalším společnostem uložena pokuta za porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP. Podle názoru Komise se žalobkyně účastnila jediného a trvajících protiprávního jednání v odvětví karbidu vápníku a hořčíku v celém EHP s výjimkou Španělska, Portugalska, Irska a Spojeného království, které spočívalo v rozdělení trhu, dohodách o kvótách, rozdělení zákazníků, určování cen a výměně citlivých obchodních informací o cenách, zákaznících a prodaných objemech.

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně osm žalobních důvodů, které jsou uvedeny ve třech částech.

V první části žalobkyně žádá o prohlášení napadeného rozhodnutí za neplatné v částech, ve kterých je za své jednání shledána odpovědnou společně a nerozdílně s SKW Stahl-Metallurgie GmbH, a na podporu své žádosti uplatňuje v tomto ohledu následující žalobní důvody:

- nesprávné použití čl. 81 odst. 1 ES a čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 (!) tím, že Komise prohlásila žalobkyni společně a nerozdílně odpovědnou s SKW Stahl-Metallurgie GmbH;
- porušení článku 253 ES, neboť Komise neodůvodnila výkon správního uvážení v souvislosti s odpovědností žalobkyně jako bývalé mateřské společnosti;
- nesprávné použití článku 81 ES, neboť žalovaná po právní stránce nesprávně předpokládala existenci jediného a trvajících porušení;

V druhé části žalobkyně žádá podpůrně o snížení částky pokuty, která jí byla uložena, a na podporu své žádosti uplatňuje v tomto ohledu následující žalobní důvody:

- porušení článku 253 ES, neboť napadené rozhodnutí si vnitřně odporuje ohledně výše pokuty;
- porušení článku 23 nařízení č. 1/2003, neboť Komise nesprávně posoudila závažnost a délku porušení;
- porušení obecné zásady rovného zacházení ve vztahu k závažnosti a délce porušení předpokládané Komisí;
- porušení článku 23 nařízení č. 1/2003, neboť žalovaná nezohlednila jako polehčující okolnost, že žalobkyně výslovně nepopřela její zjištění v rámci správního řízení.

V třetí části se žalobkyně podpůrně domáhá, aby články 1 a 3 napadeného rozhodnutí byly prohlášeny za neplatné v částech, v nichž se týkají žalobkyně, neboť se zakládají na chybném použití článku 81 ES a článku 7 nařízení č. 1/2003 a jsou v rozporu s článkem 253 ES.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 6. října 2009 — Vereniging Milieudefensie a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht v. Komise

(Věc T-396/09)

(2009/C 297/41)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Vereniging Milieudefensie (Amsterdam, Nizozemsko) a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht (Utrecht, Nizozemsko) (zástupce: A. van den Biesen, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyň

Žalobkyně navrhuji:

- určit, že je žaloba opodstatněná;
- zrušit rozhodnutí Komise K(2009) 6121 ze dne 28. července napadené v projednávané věci;

- uložit Komisi, aby následně věcně posoudila žádost o vnitřní přezkum ve lhůtě, kterou stanoví Soud;

- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně jsou dvě nizozemské organizace pro životní prostředí, které žalovanou v souladu s čl. 10 odst. 1 nařízení č. 1367/2006 (¹) požádaly, aby přezkoumala dřívější rozhodnutí Komise K(2009) 2560 ze dne 7. dubna 2009, kterým Komise souhlasila s prodloužením lhůty pro splnění povinností s ohledem na zlepšení kvality vnějšího ovzduší, které pro Nizozemsko vyplývají ze směrnice č. 2008/50/ES (²). Žalobkyně napadají rozhodnutí Komise, kterým prohlásila jejich žádost o přezkum dřívějšího rozhodnutí určeného Nizozemsku za nepřipustnou.

Na podporu své žaloby nejdříve žalobkyně uvádí, že se Komise v napadeném rozhodnutí neodvolala na omezení působnosti nařízení č. 1367/2006 uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. c), a tak nepřijala rozhodnutí ze dne 7. dubna 2009 v rámci výkonu zákonodárné pravomoci.

Žalobkyně dále uvádí, že rozhodnutí ze dne 7. dubna 2009 má jen individuální a nikoliv obecný význam.

Konečně žalobkyně uvádí, že pokud ustanovení sekundárního práva Společenství není v souladu s Aarhuskou úmluvou (³) schválenou Radou, je třeba dotčené ustanovení vykládat v souladu s touto úmluvou, a když to není možné, musí orgány a instituce Společenství použít úmluvu přímo. Žalobkyně se domnívají, že se z tohoto důvodu nepoužije čl. 2 odst. 1 písm. g) nařízení č. 1367/2006.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13).

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (Úř. věst. L 152, s. 10).

(³) Rozhodnutí Rady č. 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 o uzavření Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 124, s. 1).

Žaloba podaná dne 6. října 2009 — Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg v. OHIM (obrazová ochranná známka představující erb)

(Věc T-397/09)

(2009/C 297/42)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Ernst August Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg (Hannover, Deutschland) (zástupci: R. Stötzel a J. Hilger, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ve věci R 1361/2008-1 týkající se přihlášky ochranné známky Společenství č. 5 627 245 a povolit její zveřejnění ve Věstníku ochranných známek Společenství;
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Barevná obrazová ochranná známka představující erb pro zboží a služby v třídách 16, 25, 28, 32, 33, 35, 39, 41 a 43 (přihláška č. 5 627 245)

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009 ⁽¹⁾, navrhovaná ochranná známka není ani podobná namítanému výsostnému znaku, ani není jeho heraldickou napodobeninou.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 6. října 2009 — ECKA Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise

(Věc T-400/09)

(2009/C 297/43)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ECKA Granulate GmbH & Co. KG (Fürth, Německo) a non ferrum Metallpulver GmbH & Co. KG (St. Georgen bei Salzburg, Rakousko) (zástupci: H. Janssen a M. Franz, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- prohlásit napadené rozhodnutí v částech, v nichž je určeno žalobkyním, za neplatné;
- podpůrně přiměřeně snížit pokutu uloženou žalobkyním v napadeném rozhodnutí;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadají rozhodnutí Komise K (2009) 5791 v konečném znění ze dne 22. července 2009 ve věci COMP/39.396 — Činidla na bázi karbidu vápníku a hořčíku pro ocelářský průmysl a plynárenský průmysl. Tímto rozhodnutím byla žalobkyním a dalším společností uložena pokuta za porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP. Podle názoru Komise se žalobkyně účastnily jediného a trvajícího protiprávního jednání v odvětví karbidu vápníku a hořčíku v celém EHP s výjimkou Španělska, Portugalska, Irska a Spojeného království, které spočívalo v rozdělení trhu, dohodách o kvótách, rozdělení zákazníků, určování cen a výměně citlivých obchodních informací o cenách, zákaznících a prodaných objemech.

Na podporu své žaloby předkládají žalobkyně následující žalobní důvody:

- rozpor článku 23 nařízení (ES) č. 1/2003 ⁽¹⁾ se zásadou určitosti, neboť Komise má při stanovení výše pokuty téměř neomezenou diskreční pravomoc;
- protiprávní stanovení výše pokuty, neboť pokyny pro výpočet pokut ⁽²⁾ přiznávají Komisi téměř neomezenou diskreční pravomoc při stanovení výše pokuty;
- nepřiměřenost výše pokuty, neboť žalovaná nezohlednila účinnou spolupráci žalobkyně;
- nepřiměřenost výše pokuty, neboť žalovaná nezohlednila, že žalobkyně neměly žádnou zkušenost s porušením kartelového práva;
- nepřiměřenost výše pokuty, neboť žalovaná nezohlednila jako polehčující okolnost, že žalobkyně přijaly „compliance-opaření“ a ani z osobních důvodů neexistovalo nebezpečí opakování;

- nepřiměřenost výše pokuty, neboť žalovaná nezohlednila jako polehčující okolnost, že žalobkyně nezměnila nabídku hořčiku;
- nepřiměřenost výše pokuty, neboť žalovaná nezohlednila chybějící výkonnost žalobkyň.

- (¹) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).
- (²) Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2).

Žaloba podaná dne 5. října 2009 — Marcuccio v. Soudní dvůr Evropských společenství

(Věc T-401/09)

(2009/C 297/44)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí o zamítnutí žalovaným žádosti ze dne 24. května 2009 podané žalobcem u žalovaného, ať vzniklo jakýmkoli způsobem;
- zrušit sdělení ze dne 15. června 2009 kanceláře Soudního dvora;
- uložit žalovanému nahradit žalobci částku 10 000 eur, nebo jakoukoliv vyšší či nižší částku, kterou bude Soud považovat za spravedlivou, z titulu náhrady vzniklé škody;
- uložit žalovanému náhradu všech nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem tohoto řízení je odmítnutí žalovaným vyhovět žádosti o náhradu údajné škody vyplývající ze skutečnosti, že advokátovi, který již k tomu neměl mandát, byl doručen kasační opravný prostředek podaný Komisí proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu, který částečně vyhověl návrhovým žádáním žalobce.

Na podporu svých návrhových žádání žalobce uplatňuje absolutní nedostatek odůvodnění, porušení povinnosti řádné správy, jakož i porušení zákona a zjevně nesprávné posouzení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. října 2009 Luigiim Marcucciem proti usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 20. července 2009 ve věci F-86/07, Marcuccio v. Komise

(Věc T-402/09 P)

(2009/C 297/45)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- v každém případě zrušit napadené usnesení v plném rozsahu a bez jakékoliv výjimky;
- určit, že žaloba v prvním stupni, na jejímž základě bylo vydáno napadené usnesení, byla zcela přípustná v plném rozsahu a bez jakékoliv výjimky;
- vyhovět žádosti navrhovatele obsažené v návrhu v prvním stupni v plném rozsahu a bez jakékoliv výjimky;
- uložit odpůrkyni náhradu všech nákladů vynaložených navrhovatelem, co se týče řízení v prvním stupni, tak tohoto řízení o kasačním opravném prostředku;
- podpůrně vrátit tuto věc Soudu pro veřejnou službu, v jiném složení, k novému rozhodnutí o meritu věci.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Projednávaný kasační opravný prostředek je podán proti usnesení vydanému dne 20. července 2009 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-86/07. V tomto usnesení Soud pro veřejnou službu zamítl zčásti jako zjevně nepřípustnou a zčásti jako zjevně zcela právně neopodstatněnou žalobu, jejímž předmětem je zrušení rozhodnutí, kterým Komise zamítla žádost navrhovatele směřující k tomu, aby bylo provedeno šetření psychického obtěžování, kterému byl podroben během období, v němž byl přidělen k delegaci Komise v Angole, jakož i uložení odpůrkyni náhrady škody vyplývající z uvedeného psychického obtěžování.

Na podporu svých návrhů se navrhovatel dovolává následujících důvodů kasačního opravného prostředku:

- Nesprávný výklad a použití pojmu šetření ve smyslu čl. 17 odst. 2 společných pravidel o pojištění úředníků Evropských společenství pro případ úrazu a nemoci z povolání a pojmu šetření směřujícího k určení, zda byl úředník orgánu předmětem psychického obtěžování.
- Nesprávné právní posouzení z důvodu prohlášení za nepřipustný návrh na zrušení zamítnutí žádosti o šetření, zejména z důvodu nesprávného výkladu pojmu neexistence jeho předmětu.
- Nesprávné právní posouzení z důvodu prohlášení za nepřipustný návrh na zrušení zprávy IDOC, zejména z důvodu absolutního nedostatku odůvodnění, nerozhodnutí o základním bodu sporu a nesprávného použití pojmu přípravného aktu na projednávaný případ.
- Nesprávný výklad pojmu psychického obtěžování, jakož i povinnosti prokázat psychické obtěžování, jehož byla obtěžovaná osoba předmětem.
- Absolutní nedostatek odůvodnění co se týče tvrzení údajně na podporu zamítnutí návrhů na náhradu škody.

Žaloba podaná dne 7. října 2009 — Tecnoprocess v. delegace Evropské komise v Maroku a další

(Věc T-403/09)

(2009/C 297/46)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Tecnoprocess Srl (Řím, Itálie) (zástupce: A. Majoli, advokát)

Žalované: delegace Evropské komise v Maroku, delegace Evropské komise v Nigerijské republice a Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- určit bezdůvodné obohacení delegace v Abuya, delegace v Rabatu a Evropské komise;
- uložit v důsledku toho delegaci v Abuya, delegaci v Rabatu a Evropské komisi, i společně a nerozdílně, aby zaplatily žalobkyni částku ve výši 114 069,94 eur spolu s úroky až

do zaplacení, nebo jakoukoliv jinou částku, kterou bude Soud považovat za přiměřenou, spolu s úroky z uznané částky až do zaplacení;

- uložit delegaci v Abuya, delegaci v Rabatu a Evropské komisi, i společně a nerozdílně, náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalující společnost v tomto řízení, tatáž jako ve věcech T-264/09 Tecnoprocess v. Komise a delegace Evropské komise v Marockém království a T-367/09 Tecnoprocess v. Komise a delegace Evropské komise v Nigerijské republice, tvrdí, že v rámci provádění smluv uzavřených s marockými a nigerijskými orgány, které jsou předmětem těchto dvou věcí, výše uvedené delegace, jakož i Evropská komise neodůvodněně odmítly vyřešit dohodou různé otázky týkající se provádění dotčených smluv; to přesto, že žalobkyně několikrát orgánům Společenství nabídla kompenzovat aktivní a pasivní položky týkající se uvedených smluv.

Výsledkem tohoto stavu věcí je skutečnost, že delegace a Komise neodůvodněně zadržují značné částky, které měly být převedeny žalobkyni, což vyvolalo situaci zakládající bezdůvodné obohacení.

Žaloba podaná dne 9. října 2009 — Deutsche Bahn v. OHIM (Kombinace šedé a červené barvy)

(Věc T-404/09)

(2009/C 297/47)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Deutsche Bahn AG (Berlín, Německo) (zástupci: U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern a B. Weichhaus, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 23. července 2009 (věc R 379/2009-1);
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Ochranná známka tvořená kombinací šedé a červené barvy pro služby zařazené do třídy 39 (příhláška č. 6 733 315)

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Žalovaný úřad údajně při posouzení přihlašované ochranné známky použil kritérium, které není slučitelné s judikaturou Soudu prvního stupně; zejména údajně nechal bez povšimnutí skutečnost, že pokud jde o přihlášku barevných ochranných známek pro služby, je třeba použít jiné kritérium než u přihlášky pro výrobky

Žaloba podaná dne 9. října 2009 — Deutsche Bahn v. OHIM (Kombinace šedé a červené barvy)

(Věc T-405/09)

(2009/C 297/48)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Deutsche Bahn AG (Berlín, Německo) (zástupci: U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern a B. Weichhaus, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 23. července 2009 (věc R 372/2009-1);

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Ochranná známka tvořená kombinací šedé a červené barvy pro služby zařazené do třídy 39 (příhláška č. 6 735 401)

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Žalovaný úřad údajně při posouzení přihlašované ochranné známky použil kritérium, které není slučitelné s judikaturou Soudu prvního stupně; zejména údajně nechal bez povšimnutí skutečnost, že pokud jde o přihlášku

barevných ochranných známek pro služby, je třeba použít jiné kritérium než u přihlášky pro výrobky

Žaloba podaná dne 14. října 2009 — New Yorker SHK Jeans v. OHIM — Vallis K — Vallis A (FISHBONE)

(Věc T-415/09)

(2009/C 297/49)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: New Yorker SHK Jeans GmbH (Braunschweig, Německo) (zástupci: A. Gaul, T. Golda, S. Kirschstein-Freund a V. Spitz, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Vallis K — Vallis A & Co. OE (Atény, Řecko)

Návrhová žádání žalobkyně

— změnit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 30. července 2009 ve věci R 1051/2008-1 a rozhodnout, že odvolání je odůvodněné a že se námitka zamítá pro výrobky zařazené do třídy 25,

— podpůrně zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 30. července 2009 ve věci R 1051/2008-1 v rozsahu, v němž se odvolání zamítá a potvrzuje zamítnutí přihlášky pro výrobky zařazené do třídy 25,

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení vzniklých žalobkyni před odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „FISHBONE“ pro výrobky zařazené do tříd 18 a 25

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zápis řecké ochranné známky „FISHBONE BEACHWEAR“ pro výrobky zařazené do třídy 25; dřívější označení (slovní a obrazové) používané v obchodním styku v Řecku pro „oblečení obecně, obuv a pokrývky hlavy“.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitce

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné vyhovění odvolání a zamítnutí odvolání ve zbývajících částech

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 43 odst. 2 a čl. 74 odst. 2 nařízení Rady č. 40/94 (nyní čl. 42 odst. 2 a čl. 76 odst. 2 nařízení Rady č. 207/2009), jakož i pravidla 22 odst. 2 nařízení Komise č. 2868/95⁽¹⁾ tím, že odvolací senát nesprávně došel k závěru, že je oprávněn zohlednit katalogy předložené dne 15. ledna 2007; porušení článku 73 nařízení Rady č. 40/94 (nyní článek 75 nařízení Rady č. 207/2009) tím, že odvolací senát neodůvodnil zohlednění katalogů předložených dne 15. ledna 2007; porušení čl. 43 odst. 2 a 5, jakož i čl. 15 odst. 1 a odst. 2 písm. a) nařízení Rady č. 40/94 (nyní čl. 42 odst. 2 a 5 a čl. 15 odst. 1 první a druhý pododstavec písm. a) nařízení Rady č. 207/2009) tím, že odvolací senát nesprávně prohlásil, že bylo prokázáno skutečné užívání sporné ochranné známky; porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009) tím, že se odvolací senát nesprávně domníval, že existuje nebezpečí záměny mezi dotyčnými ochrannými známkami.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189).

Žaloba podaná dne 16. října 2009 — Poslovni Sistem Mercator v. OHIM — Mercator Multihull (MERCATOR STUDIOS)

(Věc T-417/09)

(2009/C 297/50)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Poslovni Sistem Mercator, d.d. (Lublaň, Slovinsko) (zástupci: M. Curell Aguila a J. Güell Serra, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Mercator Multihull, Inc. (Vancouver, Kanada)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 16. července 2009 ve věci R 1031/2008-1;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „MERCATOR STUDIOS“ pro výrobky zařazené do třídy 42

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovinská obrazová ochranná známka „Mercator“ zapsaná pro služby zařazené do tříd 35, 36, 39, 41 a 42 a pro výrobky zařazené do tříd 1-6, 8-11, 13-34; Slovinská obrazová ochranná známka „Mercator Slovenska Košarica“ zapsaná pro výrobky a služby zařazené do tříd 1-6, 8-11, 13-34, 39, 41, 43 a 44; mezinárodní ochranná známka „Mercator“ zapsaná pro výrobky zařazené do tříd 1-6, 8-11, 13, 14, 16-18, 20-33 a pro služby zařazené do tříd 36, 41 a 42.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení Rady č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení Rady č. 207/2009) tím, že odvolací senát neprovedl celkové posouzení relevantních faktorů a namísto toho námitku zamítl na základě toho, že jsou služby odlišné, a nesprávně posoudil důvod námitky založený na čl. 8 odst. 5 nařízení Rady č. 40/94.

Žaloba podaná dne 19. října 2009 — São Paulo Alpargatas v. OHIM — Fischer (BAHIANAS LAS ORIGINALES)

(Věc T-422/09)

(2009/C 297/51)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: São Paulo Alpargatas, SA (zástupce: P. Merino Baylos, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Enrique Fischer

Návrhová žádání žalobkyně

- přijetí žaloby tím, že se zruší rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 17. srpna 2009 ve věci a všechny akty, které mu předcházely, v souladu s právem Společenství;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Enrique Fischer

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka, která obsahuje slovní spojení „BAHIANAS (LAS ORIGINALES)“ (příhláška č. 5 024 591) pro výrobky ve třídě 25.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Obrazová ochranná známka Společenství, která obsahuje slovní označení „havaianas“ (č. 3 772 431), španělská obrazová ochranná známka, která obsahuje slovní označení „havaianas“ (M 2 341 904) a španělská slovní ochranná známka „HAVAIANAS“ (M 2 341 905), všechny pro výrobky ve třídě 25.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení napadeného rozhodnutí.

Dovolávané žalobní důvody: Nesprávný výklad čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 10. září 2009 — Behmer v. Evropský parlament

(Věc F-16/08) ⁽¹⁾

(„Úředníci — Postup přidělování bodů za zásluhy v Evropském parlamentu — Porušení povinnosti uvést odůvodnění — Odůvodnění uvedené v průběhu řízení“)

(2009/C 297/52)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Joachim Behmer (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: C. Burgos a R. Ignătescu, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí, kterým byly žalobci přiděleny dva body za zásluhy za roky 2004 a 2006

Výrok rozsudku

- 1) V části, ve které žaloba směřuje proti rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 4. června 2007, kterým byly J. Behmerovi přiděleny dva body za zásluhy za roky 2004, o ní není namístě rozhodovat.
- 2) Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 26. června 2007, kterým byly J. Behmerovi přiděleny dva body za zásluhy za rok 2006, se zrušuje.
- 3) Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených J. Behmerem.
- 4) J. Behmer ponese polovinu vlastních nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 116, 9.5.2008, s. 32.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 7. října 2009 — Y v. Komise

(Věc F-29/08) ⁽¹⁾

(„Smluvní zaměstnanci — Propuštění pro zjevnou nezpůsobilost — Nedostatečná služební výkonnost“)

(2009/C 297/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Y (Brusel, Belgie) (zástupce: N. Lhoest, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: M. J.-P. Keppenne a L. Lozano Palacios, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv ze dne 24. května 2007 o propuštění žalobce jako smluvního zaměstnance z důvodu jeho údajně nedostatečné služební výkonnosti a náhrada majetkové a nemajetkové újmy.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Y ponese veškeré náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 116, 9.5.2008, s. 35.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 21. října 2009 — V v. Komise

(Věc F-33/08) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Přijímání — Odmítnutí přijetí pro tělesnou nezpůsobilost k výkonu práce — Regulérnost postupu — Regulérnost vstupní lékařské prohlídky — Přípravné akty“)

(2009/C 297/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: V (Brusel, Belgie) (zástupci: C. Ronzi, A. Grauling a É. Boigelot, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: L. Lozano Palacios a D. Martin, zmocněnci)

Předmět věci

Veřejná služba — Zrušení rozhodnutí Komise ze dne 15. května 2007, kterým bylo žalobkyni oznámeno, že nesplňuje požadavky na tělesnou způsobilost stanovené pro výkon práce, a návrh na náhradu za nemajetkovou a majetkovou újmu.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Komise Evropských společenství ponese vlastní náklady řízení a polovinu nákladů řízení vynaložených V.*
- 3) *V ponese polovinu vlastních nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 158, 21.6.2008, s. 26.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 21. října 2009 — Ramaekers-Jørgensen v. Komise

(Věc F-74/08) (¹)

(„Úředníci — Daň Společenství — Stanovení — Sečtení výše osobní odměny a pozůstalostního důchodu — Způsob výběru daně — Okamžik srážky“)

(2009/C 297/55)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Dominique Ramaekers-Jørgensen (Genval, Belgie) (zástupce: L. Vogel, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Currall a D. Martin, zmocněnci)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalovanou: Rada Evropské unie (zástupci: K. Zieleškievicz a M. Bauer, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování o stanovení daně Společenství, ke které je žalobkyně povinna, sečtením výše její osobní odměny a pozůstalostního důchodu, jakož i rozhodnutí o zamítnutí žádosti o to, aby daň Společenství zatěžující její pozůstalostní důchod nemusela být odváděna předem, před jeho vyplacením, z částky její odměny, a jednak určení protiprávnosti článků 3 a 4 nařízení č. 260/68.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *D. Ramaekers-Jørgensen ponese vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené Komisí Evropských společenství.*
- 3) *Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 272, 25.10.2008, s. 52.

Žaloba podaná dne 14. září 2009 — Cusack-Gard'ner v. Komise

(Věc F-76/09)

(2009/C 297/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Carolyn Cusack-Gard'ner (Wavre, Belgie) (zástupce: Dr John Temple Lang, solicitor)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Předmět a popis sporu

Návrh na zrušení rozhodnutí ze dne 22. června 2009, kterým se zamítá žádost žalobkyně o úplnou náhradu nákladů vynaložených na léčbu její nemoci

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí ze dne 22. června 2009, kterým se zamítá žádost žalobkyně;
- prohlásit, že kapitola 3 části II rozhodnutí Komise ze dne 2. července 2007, kterým se stanoví obecná prováděcí opatření pro úhradu léčebných výloh, se nepoužije na základě článku 241 ES:
 - v rozsahu, ve kterém stanoví, že náklady na bydlení, stravu nebo péči o nemocného v domácím prostředí se nenahrazují, a
 - v rozsahu, ve kterém stanoví maximální výši náhrady nákladů na péči o nemocného v domácím prostředí;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 16. října 2009 — Nolin v. Komise**(Věc F-82/09)**

(2009/C 297/57)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Michel Nolin (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Předmět a popis sporu

Žádost o zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 19. prosince 2008 týkající se odnětí bodů pro povýšení a prioritních bodů žalobci.

Návrhové žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí generálního ředitele GŘ pro personál a administrativu ze dne 19. prosince 2008;
- uložit Komisi, aby žalobci zaplatila částku 3 000 eur z titulu náhrady škody a úroků jako odškodnění za nemajetkovou újmu, kterou utrpěl z důvodu jejího urážlivého a šikanujícího chování a porušená zásady legitimního očekávání, které mělo za následek popření jeho práva na účinný procesní prostředek;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 297/54	Věc F-33/08: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 21. října 2009 — V v. Komise („Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Přijímání — Odmítnutí přijetí pro tělesnou nezpůsobilost k výkonu práce — Regulérnost postupu — Regulérnost vstupní lékařské prohlídky — Přípravné akty“) 35	35
2009/C 297/55	Věc F-74/08: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 21. října 2009 — Ramaekers-Jørgensen v. Komise („Úředníci — Daň Společenství — Stanovení — Sečtení výše osobní odměny a pozůstalostního důchodu — Způsob výběru daně — Okamžik srážky“) 36	36
2009/C 297/56	Věc F-76/09: Žaloba podaná dne 14. září 2009 — Cusack-Gard'ner v. Komise 36	36
2009/C 297/57	Věc F-82/09: Žaloba podaná dne 16. října 2009 — Nolin v. Komise 37	37

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2009 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 000 EUR ročně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	100 EUR měsíčně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	700 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	70 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	40 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	500 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	360 EUR ročně (= 30 EUR měsíčně)
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

(*) Prodej podle jednotlivých čísel: do 32 stran: 6 EUR
od 33 do 64 stran: 12 EUR
více než 64 stran: cena stanovena jednotlivě

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydáván v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Placené publikace vydávané Úřadem pro publikace jsou k dispozici u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS